

**JMG – INSTITUTIONEN FÖR
JOURNALISTIK, MEDIER OCH
KOMMUNIKATION**

#METOO

En studie om Metoos gestaltning i svenska medier

Jonna Eklund

Uppsats/Examensarbete:	15 hp
Program och/eller kurs:	Examensarbete i Medie- och kommunikationsvetenskap MK1500
Nivå:	Grundnivå
Termin/år:	Vt 2018
Handledare:	Monika Djerf-Pierre
Kursansvarig:	Malin Sveningsson

Abstract

Uppsats/Examensarbete: 15 hp
Program och/eller kurs: Examensarbete i Medie- och kommunikationsvetenskap MK1500
Nivå: Grundnivå
Termin/år: Vt 2018
Handledare: Monika Djerf-Pierre
Kursansvarig: Malin Sveningsson

Sidantal: 66
Antal ord: 19 519
Nyckelord: #Metoo, framing, frame, gestaltning, feministiska rörelser, hashtag aktivism,

Syfte: Studiens syfte är att analysera mediernas gestaltning av rörelsen Metoo samt de problem Metoo haft för avsikt att uppmärksamma.

Teori: Gestaltningsteorin (framing theory)

Metod: Kvalitativ textanalys

Material: 75 artiklar från Aftonbladet, Dagens Nyheter och Expressen. Tagna från perioderna 16-29 oktober 2017, 13-26 november 2017 och 5-18 mars 2018

Resultat: Resultatet visar att mediernas rapportering har gestaltats på ett sätt som ger rörelsen Metoo legitimitet, samtidigt som kritik och artiklar som får Metoo att framstå som illegitim knappt förekommer. Flera problem kopplade till sexuella trakasserier och övergrepp skildras i medierna. En sammanslagen analys av alla dessa visar att medierna gestaltat problemen som tematiska (samhällsproblem) i något större utsträckning än episodiska (kopplade till enskilda individer). De som sedan skildras som ansvariga för att förändring skall ske är dock främst individer – vilket innebär att ansvar skildrats episodiskt. Avslutningsvis visar analysen att utsatta kommer till tals i betydligt större utsträckning än anklagade. Gestaltningen i dessa reportage bidrar dessutom till att ge dem utsatta trovärdighet.

Till alla kvinnor och män som
publicerar, stöttar och kämpar för förändring.

Executive summary

The 15th of October 2017 the actor Alyssa Milano tweeted: "If all the women who have been sexually harassed or assaulted wrote 'Me too' as a status, we might give people a sense of the magnitude of the problem". This tweet later came to mark the starting point of the #Metoo movement. Using the hashtag Metoo women and men all over the world have shared their stories about sexual harassments and assault. In Sweden Metoo's breakthrough turned out to be huge – and just two days after Milanos tweet the hashtag it was used 11 000 times. Metoo have since resulted in manifestations all over the country, and been discussed by multiple Swedish politicians. The report about Metoo has also been huge in the traditional media, and the purpose of this essay is therefore to examine how Metoo have been framed in the mass media.

In this essay Metoo is defined as a new form of social movement that is primarily based online – also called hashtag activism. The purpose of this essay is to contribute to the research about how women's movements in our modern day society are portrayed in the media – while at the same time contributing to the research about how hashtag activism is portrayed.

Using qualitative text analysis and framing theory, this essay has been investigating how (1) The Metoo movement is framed in the media, (2) how the media has framed problem related to sexual assault and harassment during the movement and (3) how the victims and the accused have been framed in the media. This has been done by looking at 75 articles from three different newspapers, from three different periods of the evolution of the movement.

The result shows that Metoo has primarily been portrayed in a way that gives the movement legitimacy. The media have done this by publishing articles and stories that supports the beliefs that Metoo stands for – which is that sexual assault and harassments is a widespread problem in our society. This, in combination with a lack of criticism or statements that could make the movement seem illegitimate, makes the framing of the Metoo movement almost exclusively positive.

The problems related to sexual assault and harassment that is featured in the mass media are quite a few. For example: a sexist culture, lack of support from employers, victims blaming themselves and a culture where victims does not dare to tell anyone

what have happened. The problems presented by the media were portrayed both as a social problem (thematic framing) and as a problem related to specific individuals (episodic framing). This analysis also showed that even if the problems were often seen as thematic, the solutions were almost exclusively episodic.

The analysis of the last theme shows that victims are featured many times more than the accused. The victims' stories are often used to support the framing in the articles, while the accused most of the time only gets a brief chance to defend themselves. The fact that victims' stories are portrayed in a bigger extent contributes to the overall framing of sexual assault and harassments as a big problem. If the opposite had been done the chances are Metoo could have been framed as "a group of crazy or vindictive women accusing innocent men online". Now the framing contributes to giving the victims credibility instead.

Innehållsförteckning

1. Introduktion.....	1
1.2 Studiens relevans	2
2. Bakgrund: Metoo	4
2.1 USA- startskottet.....	4
2.2 Spridning till Sverige.....	4
2.2.3 Metoo:s utveckling.....	5
3. Tidigare forskning.....	7
3.1 Sociala rörelser	7
3.1.1 Metoo – en ny social rörelse.....	7
3.1.2 Definitionen av Metoo	8
3.2 Medier.....	9
3.2.1 Metoo – en media hype	9
3.2.2 Mediernas rapportering – viktig för Metoo.....	12
3.3 Nyhetsmediers rapportering om Feministiska rörelser.....	12
3.3.1 Feministiska rörelsers gestaltning.....	13
3.3.2 Vem har ansvar?	14
3.4 Våld mot kvinnor och Kvinnomord.....	15
3.4.1 Mediernas gestaltning av våld mot kvinnor.....	15
4. Teori.....	17
4.1 Gestaltningsteori.....	17
4.2 Gestaltning - funktion	17
4.2.1 Mediepaket.....	18
4.2.2 Påverka gestaltningen	18
4.3 Generisk samt specifik gestaltning.....	19
4.4 Episodisk och tematisk gestaltning.....	20
4.5 Påverkan på journalister	20
4.6 Användning av Teorin.....	21
5. Syfte och frågeställningar	22
5.1 Syfte	22
6. Metod.....	23
6.1 Avgränsning och urval.....	23
Period 1.....	24
Period 2.....	24
Period 3.....	25

6.1.1 Urval	25
6.2 Insamling av material - program.....	26
6.3 Kvalitativ textanalys	26
6.3.1 Altheides 12 steg.....	27
6.3.2 Tillvägagångssätt	27
Kodning av artiklar	28
6.3.3 Analys	29
6.4 Operationalisering.....	29
6.4.1 Rörelsen Metoo.....	30
6.4.2 Problem och Ansvar	31
6.4.3 Utsatta och Anklagade	33
6.5 Validitet och Reliabilitet.....	33
6.5.1 Generaliserbarhet.....	34
7. Resultat och Analys.....	35
7.1 Rörelsen Metoo.....	35
7.1.1 Legitimitet och stöd från medierna	35
Personliga berättelser om utsatthet.....	36
Sexuella trakasserier och övergrepps stora omfattning	36
7.1.2 Brist på kritik och illegitimerande rapportering	37
7.1.3 Övergripande analys – Positiv och legitimerande rapportering kring Metoo	38
Skildringen av Metoos syfte.....	39
7.2 Problem och Ansvar.....	40
7.2.1 Problembeskrivningar.....	40
Tystnadskultur	40
Manlighet och mäns agerande	41
Ignorans och manlighet i samhället	Fel!Bokmärket är inte definierat.
Individuella mäns agerande	Fel!Bokmärket är inte definierat.
Bristande stöd eller engagemang från arbetsgivare	42
Problematiska strukturer och kulturer	43
Enskild förövare.....	44
Utbrett problem	44
Det individuella skuldbeteendet.....	45
7.2.2 Övergripandeanalys – ett samhällsproblem eller individproblem?	46
Tematisk gestaltning.....	46
Episodisk gestaltning.....	47
7.2.3 Lösningar och Ansvar	47

Anmäl.....	48
Män ska ta ansvar.....	48
Män som grupp.....	Fel!Bokmärket är inte definierat.
Män som utsatt kvinnor.....	Fel!Bokmärket är inte definierat.
Prata om det	48
Lösningar på arbetsplatsen.....	49
7.2.4 Övergripandeanalys - Vem har ansvar?	50
7.3 Utsatta och Anklagade	51
7.3.1 Utsattas berättelser	51
Berättelser som skildrar skandaler och avslöjanden	52
Upprop	53
Utsattas berättelser	53
7.3.2 Anklagades försvarstal.....	54
7.3.3 Utsatta och Anklagades funktion i medierna.....	55
7.3.4 Utsatta ges trovärdighet genom rapporteringen, inte anklagade	56
8. Slutsats och Diskussion.....	57
8.1 Reflektion och slutsats.....	57
Överraskande mycket tematisk rapportering	58
Mediernas rapportering – en förklaring till Metoo:s genomslag.....	58
8.2 Reflektion kring studiens resultat.....	59
8.3 Vidare forskning.....	59
Källor	61
Bilaga 1: Artiklar	65
Aftonbladet.....	65
Dagens Nyheter	65
Expressen	67
Bilaga 2: Statistik.....	70

Begreppslista

Sociala medier: Webbplatser eller appar som fungerar som interagerande sociala nätverk, där användarna själva skapar innehållet.

Twitter: en webbaserad mikroblogg för socialt nätverkande (en typ av sociala medier).

Tweet: Publicering av ett inlägg på mikrobloggen Twitter, som max kan bestå av 280 tecken.

Twittra: Ett verb för att beskriva att någon uppdaterar på Twitter.

Hashtag (#): En hashtag används på olika sociala medie plattformar för att göra ett ord sökbart. Även andra användare kan då hitta inlägg och se vad som skrivits under hashtagen.

Posta: Publicera ett inlägg på sociala medier

1. Introduktion

"If all the women who have been sexually harassed or assaulted wrote 'Me too' as a status, we might give people a sense of the magnitude of the problem"

Så twittrade skådespelerskan Alyssa Milano den 15 oktober 2017 (Alyssa_Milano, 2017) och sedan dess har hundratusentals personer spridit vidare hashtagen Metoo på sociala medier världen över. Kvinnor, och män, har genom Metoo delat sina personliga berättelser för att belysa de utbredda problemen med sexuella trakasserier och övergrepp som finns världen över – och inte minst i Sverige (Eriksson & Martinsson, 2017, 12 nov).

Förutom den stora spridningen som skett på sociala medier spred sig Metoo snabbt vidare även till redaktionella medier där rapporteringen fullkomligt exploderade. Den 19e oktober, bara 4 dagar efter Alyssa Milanos tweet, nämndes Metoo i svensk tryckt press 247 gånger enligt en sökning på "Metoo" i databasen Mediearkivet. Några veckor senare den 24e november var antalet träffar uppe i hela 567, vilket även utgör toppnoteringen för antalet omnämmanden av Metoo i redaktionella medier på en dag.

Sedan Metoo kom till Sverige har manifestationer genomförts över hela landet, flera framstående offentliga personer har avgått till följd av avslöjanden kring deras beteende, upprop från diverse branscher har publicerats med krav på förändring och flera politiker har visat sitt engagemang i frågan genom diverse uttalanden. Genom Metoo har offer fått en möjlighet att dela sin historia, samtidigt som resten av Sverige har fått upp ögonen för att även vi, ett av världens mest jämställda länder (Regeringskansliet, 2018), har problem med sexism på och utanför arbetsplatsen.

Den stora påverkanskraft Metoo fått, tillsammans med den stora spridningen i sociala och redaktionella medier, gör Metoo till ett intressant fenomen att undersöka. Medierna har dessutom möjligheten att påverka oss som läsare, vilket gör att traditionella mediers rapportering om Metoo kan påverka hur vi uppfattar fenomenet (de Vreese2005:51). Därmed är det av intresse att undersöka hur traditionella medier valt att porträttera denna viktiga samhällsrörelse. Denna uppsats kommer därför att undersöka hur Metoo skildrats i traditionella nyhetsmedier, samt hur dessa medier skildrat problemen som har uppmärksammats i samband med Metoo.

1.2 Studiens relevans

Enligt SOM-undersökningen 2016 anser hela 46 % av svenskarna att de har ganska dåliga eller mycket dåliga möjligheter att påverka politiken i Sverige (Annerstedt & Solevid, 2017). Samtidigt visar tidigare forskning att aktivism och aktioner på nätet har en reell chans att påverka samhällsdebatten (Yang, 2016:13). I Sverige har Metoo lyckats ta sig hela vägen till den politiska agendan. Både Statsminister Stefan Löfven (S) och utrikesminister Margot Wallström (S) har uttalat sig om rörelsen, samtidigt som jämställdhetsministern Åsa Regnér (S) i mars 2018 mottog en kravlista från hela 65 Metoo-upprop (Tenitskaja, 2017, 18 okt; Kaspersen & Joelsson, 2018, 6 mars). I ett land som Sverige där hela 95 % av befolkningen har tillgång till internet i hemmet (Svenskarna och internet, 2017) kan rörelser och aktivism online bli en möjlig väg för svenskar att visa missnöje, kräva förändring och påverka landets beslutsfattare.

Det går dock inte att utesluta traditionella nyhetsmediers roll i spridningen och tolkningen av dessa händelser. Medier har som nämnt makten att påverka hur allmänheten ser på ett fenomen, och hur de tolkar syftet bakom en aktion som Metoo. Utöver detta blir mediernas möjligheter att påverka en individs uppfattning i en fråga större desto mindre personen vet om frågan sedan tidigare (Vliegenthart, & Van Zoonen, 2011:104).

Metoo handlar i grunden om att uppmärksamma och sprida medvetenhet kring ett stort samhällsproblem – i detta fall sexuella trakasserier (NE, 2018). I ett samhälle där majoriteten av medborgarna tar del av nyheter från traditionella medier, som har makten att påverka individers verklighetsuppfattning i olika frågor, blir det ur ett samhällsperspektiv relevant att granska hur medier väljer att skildra en så stor och viktig samhällsrörelse som Metoo.

Forskningen kring Metoo är än så länge begränsad på grund av närheten i tid, och en studie på området kan därmed bidra till att fylla denna forskningslucka. Utöver detta kan denna uppsats även bidra till forskningen om hur feministiska rörelser porträtteras i medier samt forskningen kring onlineaktivism. Tidigare forskning redogör för hur feministiska rörelser historiskt porträtterats som något illegitimt, avvikande och negativt, samtidigt som deras mål trivialiserats eller osynliggjorts genom att inte ens rapporteras i medierna (Van Zoonen, 1992:468; Ashley, & Olson, 1998:269-272; Bronsteins. 2005:792). Senare forskning kring Womens March i Washington 2017 visar

dock på förändring i rapporteringen kring dessa rörelser. Något som kan ses som ett resultat av att dagens aktivistgrupper, till skillnad från tidigare, har större chans att påverka mediers rapportering kring gruppen på grund av dagens digitala möjligheter – som ger dessa grupper möjligheten att även själva sprida information (Nicolini, & Hansen, 2018:3). Denna uppsats kan därmed bidra med en svensk kontext till hur mediernas rapportering kring rörelser som kämpar för förändring ser ut i dagens moderna, teknologiska, samhälle.

Utöver detta kan denna uppsats bidra med en svensk kontext till forskningen kring onlineaktivism. Tidigare, amerikansk, forskning har undersökt vilken funktion onlineaktivism fyller, hur den är uppbyggd samt dess förmåga att påverka (Ghobadi, & Clegg, 2014:54; Yang, 2016:13). Därmed bidrar denna forskning även med en ny vinkel till forskningen kring denna nya typ av rörelse genom att undersöka hur den kan porträtterats i medier.

2. Bakgrund: Metoo

2.1 USA- startskottet

Efter Alyssa Milanos uppmaning till alla kvinnor som någon gång har blivit utsatta för sexuella trakasserier eller övergrepp att posta "Metoo" exploderade hashtagen i USA (Respers France, 2017, 16 oktober). Ett dygn efter Alyssas tweet hade "Metoo" redan twittrats 200,000 gånger. Alyssas tweet var till en början en reaktion på anklagelserna mot filmproducenten Harvey Weinstein. Under hastagen har olika personer, både män och kvinnor, sedan dess delat med sig av sina egna berättelser; från barndomen, arbetsplatser eller händelser som inträffat i den egna familjen (Schmidt, 2017, 16 oktober).

Efter att Metoo fått spridning uppdagades det att Metoo startades redan 10 år tidigare av aktivisten Tarana Burke. Burke arbetar för en organisation med syftet att stärka unga svarta kvinnor. Idén till Metoo kom efter att en ung flicka berättat för Burke att hon utsatta för övergrepp. Burke kunde i stunden inte hitta orden för att stötta flickan, eller modet att berätta att hon själv varit utsatt. Idén bakom Metoo var att genom två små korta ord kunna visa att du också varit utsatt, ge uttryck för sympati och samtidigt visa att du inte skäms för vad du utsatts för. Efter att ha fått reda på uttryckets härkomst har Alyssa tweetat en länk till Burkes organisation, och Burke är endast glad över att idén fått så stor spridning (Santiago & Criss, 2017, 17 oktober).

2.2 Spridning till Sverige

Hashtagen fick snabbt spridning utanför USAs gränser och redan den 16 oktober, dagen efter Alyssas tweet, postades Metoo i Sverige 2000 gånger. En dag senare, den 17, publicerades hela 11 000 inlägg (TT, 2017, 26 december).

Tv profilen Lulu Carter, som anklagade programledaren Martin Timell för opassande beteende, samt bloggaren och radioprofilen Cissi Wallin som anklagade Aftonbladets ledarskribent Fredrik Virtanen för våldtäkt var bland de första stora svenska namnen att offentligt gå ut med namnet på en annan offentlig person (TT, 2017, 26 december). Redan under Metoos första veckor anklagades sedan flera kända personer, och bland annat MTG (TV3), TT och försäkringsbolaget IF startade interna utredningar. Sedan Metoos genomslag har flera kända, samt okända, personer tvingats (eller valt) att avgå

från sina positioner på grund av anklagelser, samtidigt som berättelser fortsätter att regna in både i redaktionella medier och på sociala medier (Delling, 2017, 28 oktober).

2.2.3 Metoo:s utveckling

Vad som började som en hashtag på nätet utvecklades snabbt till något större, och i slutet av oktober genomfördes manifestationer mot sexuella trakasserier runt om i Sverige. I bland annat Malmö, Göteborg, Umeå, Uppsala och Lund samlades folk för att visa sitt stöd och frustration. På Stockholms manifestation talade bland annat jämställdhetsministern Åsa Regnér och Fi:s partiledare Gudrun Schyman om sina personliga erfarenheter och hur förändring måste ske i vårt samhälle (Bouvin, Carp, Boström & Johansson, 2017, 22 oktober).

I november 2017 kom #tystnadtagning, ett upprop mot sexuella trakasserier i film- och teaterbranschen, som undertecknades av mer än 800 skådespelerskor. I uppropet delade skådespelerskor med sig av vittnesmål kring de övergrepp och trakasserier som skett inom branschen (Sundell, 2018, 22 januari). Detta blev startskottet till en rad andra upplopp från diverse branscher. Upprop från sångare, jurister, politiker, journalister, teknikbranschen, lärare med flera hade under slutet av 2017 fått många tusen underskrifter (Snöbohm, 2017, 6 december). Den 6 mars 2018 tog sedan regeringens jämställdhetsminister Åsa Regnér (S) emot en kravlista från hela 65 metoo-upprop. Kraven innefattade bland annat bättre sex- och samlevnadsundervisning i skolan och mer pengar till kvinnojourer (Kaspersen & Joelsson, 2018, 6 mars)

Metoo har under perioden gått från att vara en hashtag på nätet för att uppmärksamma sexuella trakasserier och utsatthet, till att resultera i manifestationer spridda över hela Sverige och faktiska kravlistor till regeringen med krav på att förändring måste ske.

2.3 Mediernas rapportering

Det tog några dagar innan rapporteringen kring Metoo tog fart i redaktionella medier.

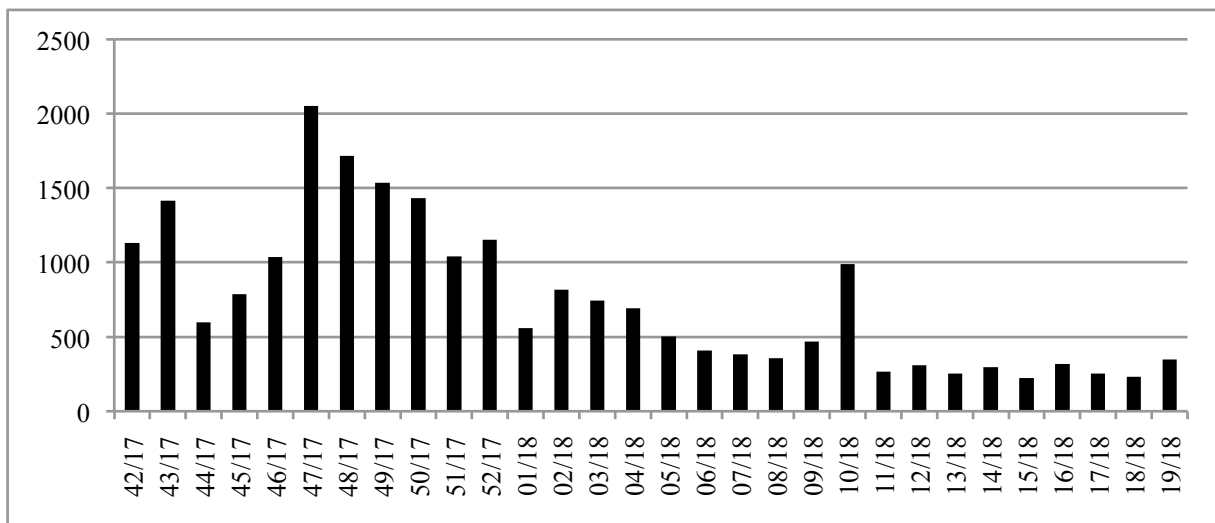
Men den 19 oktober, fyra dagar efter Milanos tweet, förekom dock hela 247

publiceringar som nämnde metoo i redaktionella medier (enligt mediearkivet).

Rapporteringen fortsatte sedan stiga, med en toppnotering v 47 med hela 2 053

sökträffar i redaktionella medier. Rapporteringen kring Metoo var högst under slutet av 2017, för att sedan sjunka under 2018. I grafen nedan redogörs antalet träffar på

sökordet "Metoo" som förekommer varje vecka i redaktionella medier från hösten 2017 till våren 2018 i mediearkivet.

*Uppmärksamhetskurva – traditionella mediers rapportering kring Metoo
Källa: mediearkivet, sökning "Metoo"*

Som nämnt har medierna makten att påverka hur allmänheten ser på och uppfattar olika fenomen. Samtidigt som möjligheten att påverka individers uppfattning blir större desto mindre de vet sedan tidigare om fenomenet (Vliegenthart, & Van Zoonen, 2011:104). Dessutom uppfattas det som medierna rapporterar kring som något som är viktigt att tycka till om (Dearing, & Rogers, 1996:29). Att medierna har rapporterat i denna utsträckning kring Metoo har med andra ord troligtvis hjälpt rörelsen få den spridning samt stora genomslag som fenomenet fått i Sverige.

3. Tidigare forskning

3.1 Sociala rörelser

Sociala rörelser har funnit länge, men har med tiden förändrats och förekommer nu i flera olika former. I detta avsnitt beskrivs de sociala rörelsernas utveckling, och hur den tekniska utvecklingen har resulterat i att nya sociala rörelser som Metoo har kunnat uppstå.

3.1.1 Metoo – en ny social rörelse

Traditionellt har sociala rörelser varit hierarkiska, lokaliserade på en specifik plats, bundna till specifika mål och områden samt bestått av identifierbara medlemmar (Bennett, & Segerberg, 2012:759). Dessa rörelser kräver ofta en del anpassning från dem som väljer att delta, vilket kan göra att det inte alltid upplevs vara värt den tid och ansträngning som krävs (Bennett, & Segerberg, 2012:748).

I det allt mer individualistiska samhället har även det politiska engagemanget blivit mer personligt och individuellt (Bennett, & Segerberg, 2012:743). Till följd av detta har även nya mer individualistiska sociala rörelser utvecklats. Typiskt för dessa moderna rörelser är användandet av budskap som lätt går att personifiera – vilket ger plats för olika individuella motiv till att kämpa för förändring i en viss fråga (Bennett, & Segerberg, 2012:744). Denna nya typ av rörelse har kunnat växa fram på grund av den digitala utvecklingen, då av agens digitala medier har blivit ett verktyg som sociala rörelser kan använda och anpassa efter sina egna syften och behov (Mattoni, & Treré, 2014:260). Genom att använda sig utav mejllistor, sociala nätverk eller hemsidor kan deltagare i dessa rörelser exempelvis dela med sig av individuella mål eller klagomål (Bennett, & Segerberg, 2012:742). Samtidigt som deltagarna kan kommuniceras vad som hänt och vad som planeras (Mattoni, & Treré, 2014:260). Utöver detta gör digitaliseringen det möjligt för dessa rörelser att själva direkt kommunicera sitt budskap till allmänheten, skapa nätverk och organisera aktiviteter (Bennett, & Segerberg, 2012:749).

Bennet och Segerberg (2012) definierar de traditionella rörelserna som kollektiva (collective) och den nya formen av rörelser som nätverkande (connective). Denna nya typ av nätverksrörelser kan ses som mer självmotiverande än de tidigare. Genom dessa rörelser kan olika individer uttrycka sina personliga intressen, klagomål och önskemål i

specifika frågor. Individerna engagerade i rörelsen behöver inte heller vara geografiskt nära eller dela samma ideologiska synsätt. Men genom digitala plattformar samlas deras individuella ställningstaganden till något som kan liknas vid ett kollektivt ställningstagande (Bennett, & Segerberg, 2012:752f).

En av de former denna typ av rörelser kan ta är onlineaktivism (Bennett, & Segerberg, 2012:759). Onlineaktivism, eller aktivism via sociala medier, är en form av aktivism som organiseras på nätet med målet att påverka politiska frågor eller problem i samhället (Brown, Ray, Summers & Fraistat, 2017:1831; Ghobadi, & Clegg, 2014:54). Denna typ av aktivism har även syftet att mobilisera och organisera individer i en viss fråga eller händelse, samtidigt som aktivismen bidrar till att skapa en kollektiv identitet och solidaritet bland dem som deltar (Ghobadi, & Clegg, 2014:54). En form av onlineaktivism är hashtagaktivism, som innebär att ett stort antal inlägg dyker upp i sociala medier under en gemensam hashtag. Hashtagen kan utgöras av ett ord, en fras eller en mening med ett socialt eller politiskt syfte. #BlackLivesMatter samt #Ferguson är två exempel på hashtagaktivism som fått stor spridning, och lyckats påverka det offentliga samtalet i USA (Yang, 2016:13).

3.1.2 Definitionen av Metoo

Genomgången av nya sociala rörelser samt onlineaktivism ligger till grund för uppsatsens perspektiv på Metoo. Likt de nya sociala rörelserna är Metoo en kampanj som gett individer möjlighet att uttrycka sina personliga berättelser och krav – samtidigt som dessa individer framträder som en större samlad grupp som vill uppmärksamma, och motarbeta, sexuella trakasserier och övergrepp. Den digitala plattformen har dessutom använts för att sprida historier och budskap, samt annonsera evenemang även utanför den digitala plattformen. På grund av detta kommer Metoo i resterande del av arbetet refereras till som "rörelse". Metoo ingår här i den typ av rörelse som ovan refererats till som Onlineaktivism – till följd av att rörelsen främst förekommer på, och har mobiliserats via, internet.

På grund av att Metoo är en onlinerörelse utan en etablerad organisation som styr kommunikationen, klargör organisationens värdegrunder eller vilka specifika mål rörelsen skall arbeta mot är det svårt att fastställa exakt vad som är Metoos syfte och mål. Eftersom onlineaktivismens utformning innebär att olika individer kan delta av

olika anledningar och med olika bilder av vad de vill uppnå. Skådespelerskan Alyssa Milano startade dock hashtagen, som redogjort i inledningen, med syftet att uppmärksamma problemen med sexuella trakasserier samt övergrepp i vårt samhälle. Att uppmärksamma detta kan därmed även ses som Metoos övergripande syfte. Alla de individer och uttalanden som samlats kring denna fråga kan sedan utveckla individuella motiveringar till att delta eller förhoppningar kring vad Metoo rörelsen ska resultera i.

3.2 Medier

Som statistiken från Mediearkivet visar i bakgrunden har Metoo trendat i medierna sedan rörelsens stora genombrott i september 2017 till våren 2018, med en topp i rapporteringen under hösten och vintern 2017. Här redovisas några av de förklaringsmodeller som finns till att en händelse eller hashtag som Metoo anses viktig att rapportera om av traditionella medier, för att få en bättre förståelse för Metoos stora genomslag i medierna. Detta följs av en genomgång av tidigare forskning kring hur mediernas rapportering kan påverka en social rörelse positivt eller negativt.

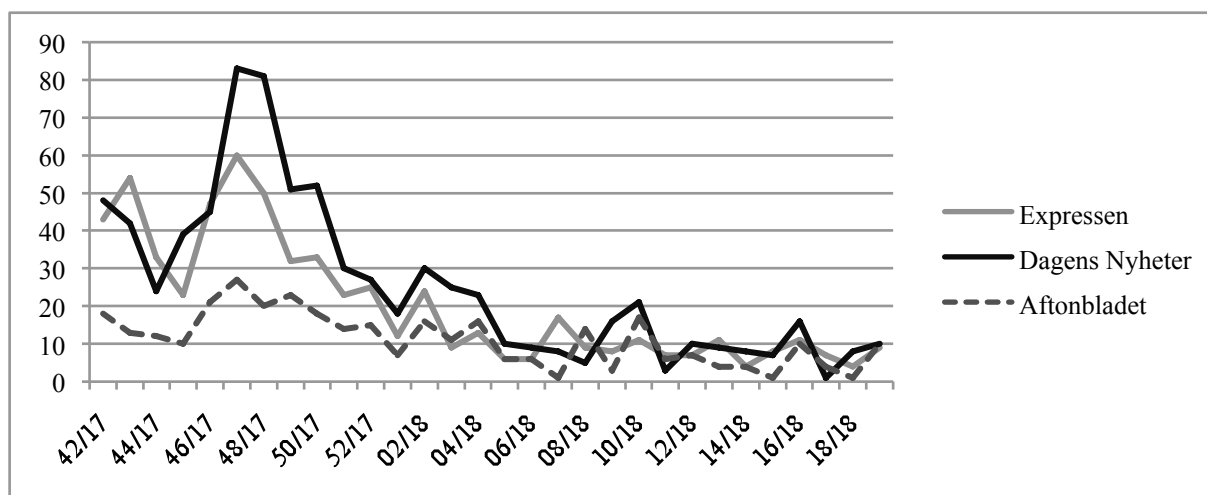
3.2.1 Metoo – en media hype

Inom medierna finns organisatoriska, ekonomiska, politiska, sociala samt kulturella faktorer som påverkar vad som värderas som en nyhet och inte, där gatekeepers inom mediet avgör vad som blir en nyhet eller ej (Andrews, & Caren, 2010:843). För att bli en nyhet behöver en händelse eller ett fenomen även passa in i mediernas nyhetsvärdering. Strömbäck (2015) listar tio nyhetsfaktorer som kan påverka huruvida en händelse anses nyhetsvärdig: en möjlig nyhet ska (1) upplevas relevant och (2) publikens intresse skall uppfattas som stort. Nyheten kan med fördel (3) handla om elitpersoner, (4) vara nära i tid, geografiskt samt kulturellt och (5) kunna rapporteras med hjälp av berättartekniker som tillspetsning, förenkling, polarisering, konkretion, personifiering, intensifiering och stereotypisering. Utöver detta ska nyheten enligt dessa kriterier även (6) gå att anpassa till mediets format. En nyhet har större chans till spridning om (7) nyhetskällan gjort händelsen lätt att bevaka och redan anpassad till medielogiken samt om (8) nyheten redan passar de frågor och berättelser som befinner sig på mediets agenda. (9) Desto mindre krav som ställs på publikens förförståelse desto bättre. Det samma gäller (10) resurser – desto mindre som krävs i form av arbetstid, personal eller pengar desto bättre. En nyhet behöver inte innefatta alla dessa kriterier, men förekomsten av ett eller flera ökar chansen att en nyhet publiceras (Strömbäck, 2015:164f). Utifrån

bakgrundskapitlet om Metoo kan det antas att Metoo uppfyllt flera av dessa kriterier – bland annat indikerar det stora engagemanget online ett stort publikintresse, det sker i Sverige och är därmed nära i tid, kulturellt samt geografiskt och rapporteringen har i viss utsträckning innehållit elitpersoner. Då stor del av rörelsens spridning är på nätet krävs det dessutom små resurser för att få tillgång till materialet.

Utöver mediernas nyhetsvärdering påverkar även andra faktorer vad som publiceras i mediet, och det finns ett samband mellan hur mycket olika medier publicerar kring samma ämne under samma tid. Ofta får samma ämne eller händelse ungefär lika mycket täckning i olika medier inom samma tidsram – även om vinklingen inte tvungetvis är den samma i de olika medierna (Dearing, & Rogers, 1996:8f). En förklaring till detta är att vad ett nyhetsmedium anser nyhetsvärdigt även kommer anses viktigt av andra nyhetsmedier (Vasterman, 2005:514). Medierna är uppmärksamma på de nyheter som publiceras samt prioriteras i andra medier. Detta i kombination med liknande professionella värderingar bland journalister resulterar i en liknande nyhetsvärdering – och därmed även liknande nyheter i olika medier (Dearing, & Rogers, 1996:9).

Denna tendens kan ses även i fenomenet Metoo, där Aftonbladet, Expressen och Dagens Nyheter alla följer en liknande kurva i sin rapportering kring Metoo.

Trendkurva – Expressen, Dagens nyheter och Aftonbladets rapportering om Metoo

Källa: mediearkivet, sökning "Metoo" – i Aftonbladet, Dagens Nyheter och Expressen

Som det går att utläsa från kurvan har Aftonbladet rapporterat om Metoo i mindre utsträckning än de andra två medierna. Trots detta framgår det dock att även Aftonbladet följer samma mönster som de andra medierna, där samtliga medier

rapporterar i störst utsträckning några veckor efter Metoos genomslag – för att sedan trappa ner i liknande takt.

Att medier i hög utsträckning publicerar artiklar kring samma ämne kallas även "Media Hypes". En Media Hype definieras av Vasterman som en mediegenererad nyhetsvåg som triggats av en specifik händelse (Vasterman, 2005:515). En Media Hype triggas igång av en enskild händelse som får mer uppmärksamhet än vanligt. Denna trigger kan vara ett chockerande händelse, men även nyheter som ges plats på grund av brist på större nyheter samt pseudoevent skapade av medierna själva (Vasterman, 2005:513f; Wien, & Præstekær, 2009:187). Under hypen är den stora medietäckningen, enligt Vastermans definition, ett resultat av att medierna själva skapar nyheter – snarare än nyheter baserade på verkliga händelser rapporteras (Vasterman, 2005:515). Wien och Præstekær delar till stor del Vastermans definition, men menar dock att det är empiriskt problematiskt att kunna avgöra vad som är en mediehändelse eller verklig händelse – det vill säga vilka nyheter som är verkliga nyheter och vilka som skapats av medierna själva. De menar därmed att en Media Hype endast bör definieras utifrån Vastermans första kriterium: att rapporteringen kring ett visst ämne intensifieras (Wien, & Præstekær, 2009:185).

En Media Hype rör sig många gånger som en våg – med en stor ökning av artiklar och inslag i början som sedan dala i takt med att ämnet blir mättat, andra nyheter anses viktigare eller reportrar tappar intresset. När en våg går ner kan liknande vågor kopplade till den första uppstå (Vasterman, 2005:515).

Alla artiklar som ingår i hypen sammanlänkas under ett visst tema som gör det möjligt att fortsätta rapportera kring händelsen. Detta tema resulterar i att nyheter som annars inte skulle passera mediernas gatekeepers kan komma att publiceras som nyheter. Nyheter tolkas om för att passa det valda temat, och detaljer som strider mot detta tema väljs bort eller förminskas (Vasterman, 2005:514). Hypen genererar i sin tur reaktioner från samhället samt individer, och resulterar i att officiella källor samt intressegrupper delar sina berättelser, idéer och förslag i medierna. Detta stärker i sin tur den nyhetsvåg som hypen genererat och bygger på dess nyhetsvärde (Vasterman, 2005:515; Wien, & Præstekær, 2009:186). Den skildring som skapats förstärks med varje rapportering, vilket i sin tur resulterar i att problemets storlek och bredd växer dagligen. En Media

Hype kan på detta sätt bli en självuppfyllande profetia – där det medierna säger är ett problem också ses som ett problem i samhället (Vasterman, 2005:517).

De faktorer som får Metoo att framstå som en Media Hype är flera. Exempelvis visar uppmärksamhetskurvan hur rapporteringen kring Metoo följer det mönster som är typiskt för en Media Hype – med en stor ökning till en början som sedan dalar.

Resultatet från denna uppsats undersökning visar dessutom att medierna i stor utsträckning rapporterar individers berättelser, vilket ytterligare stärker uppfattningen att Metoo kan definieras som en Media Hype.

3.2.2 Mediernas rapportering – viktig för Metoo

Som nämnt i bakgrunden kan mediernas rapportering påverka uppfattningen av ett fenomen. Flera studier visar på att medias rapportering överlag kan påverka individers åsikter kring sociala rörelser – genom att dra uppmärksamhet till rörelsens frågor och de problem rörelsen vill lyfta (Wien, & Præstekær, 2009:841). Medierna kan dessutom genom att skildra en rörelse på ett visst sätt påverka hur rörelsens budskap presenteras för allmänheten (Ashley & Olson, 1998:263). På detta sätt bidrar medierna till att skapa förståelse för vad rörelsen har för syfte, i positiv och negativ bemärkelse, samtidigt som de även kan bidra till att ge rörelsen legitimitet (Nicolini & Hansen, 2018:3). Den täckning som rörelserna får kan därmed även påverka deras chanser att påverka och skapa sociala förändringar (Wien, & Præstekær, 2009:841). Dagordningsteorin (agenda setting) talar för att medierna har en förmåga att fokusera allmänhetens intresse mot vissa frågor, genom att medierna talar om för oss vilka frågor vi ska veta och tycka kring (McCombs, & Shaw, 1972:177). Att komma med på mediernas dagordning innebär med andra ord att en organisation, dess hjärtefråga eller vision även anses viktiga att tycka till om av andra (Dearing, & Rogers, 1996:29).

3.3 Nyhetsmediers rapportering om Feministiska rörelser

Metoo:s syfte är att uppmärksamma ett problem som främst drabbar kvinnor. Därmed har rörelsen många likheter med tidigare, och nutida, kvinnorörelser runt om i världen. I detta avsnitt presenterar därför hur kvinnorörelser har gestaltats i medier över tid – det vill säga hur de har skildrats och porträtterats i medierna.

3.3.1 Feministiska rörelers gestaltning

Forskningen visar att det finns flera olika sätt att gestalta olika protestgrupper.

Exempelvis genom att ignorera dem, genom hur gruppens medlemmar eller utseende beskrivs, trivialisering av deras mål samt marginalisering av gruppens åsikter (Ashley, & Olson, 1998:264; Bronstein, 2005:786).

En återkommande gestaltning har varit att ställa de feministiska rörelserna mot varandra eller andra grupper för att skapa intrycket av en konflikt. Van Zoonens forskning kring kvinnorörelsen i Nederländerna på 60- och 70-talet visar att medierna i stor utsträckning gjort en uppdelning mellan "de vanliga hemmafruarna" och de "kvinnliga aktivisterna", där aktivisterna ansågs vara annorlunda och inte representativa för den "vanliga kvinnan" (Van Zoonen, 1992:468). Ashley och Olson redogör för en liknande gestaltning av kvinnorörelsen i USA, där kvinnliga aktivister ställdes mot andra grupper – exempelvis genom rubriker som "Women vs Women" eller "Black vs Feminism" – för att ge intrycket av en konflikt. Utöver detta gestaltades även meningsskiljaktigheter inom den egna rörelsen för att ge intryck av inre konflikter (Ashley, & Olson, 1998:269). Bronsteins studie av den tredje vågens feminism under 1990-talet visar i sin tur hur dessa feminister många gånger jämfördes med andra vågens feminism, både i form av utseende och mål (Bronstein, 2005:791-794).

Ashley och Olsons forskning kring rapporteringen av den feministiska rörelsen på 1960- till 1980-talet visar vidare hur medier använt sig av flera olika gestaltningar för att avlegitimera kvinnorörelsen. Detta gjordes genom nedvärderande användning av citattecken kring ord som "kvinnorörelsen", fokus på protestanternas kroppar samt utseende och undervärdering av antalet deltagande vid protester. Samtidigt som rörelsen mål endast lyftes i 44 av 499 artiklar (Ashley, & Olson, 1998:269-272). Även i Nederländerna, under samma period, porträtterades kvinnliga aktivister ofta som fanatiker, fula, frustrerade och anti-män (Van Zoonen, 1992:467). En förklaring till denna gestaltning är att grupper som söker politiska eller sociala förändringar ofta går emot den rådande normen. När en grupp kämpar för något som är utanför normen brukar medier ifrågasätta deras legitimitet och överdriva deras hot mot det rådande samhället (Ashley & Olson, 1998:263), eftersom även medier påverkas av de dominerande normer och den sociala ordning som finns i samhället (Tuchman, 1978:187).

Nicolini samt Hansen menar dock att dagens aktivistgrupper, till skillnad från tidigare, har större chans att påverka mediernas gestaltning av gruppen. Genom strategisk kommunikation på exempelvis webbplatser och sociala medier har aktivistgrupper en chans själva förmedla sina mål och budskap till allmänheten och dessutom påverka gestaltningen (Nicolini, & Hansen, 2018:3). Jämförelsevis visade Bronsteins studie av feminister på 1990-talet och tidigt 2000-tal hur medierna i många fall hade svårt att förmedla en korrekt bild av den feministiska rörelsens mål i sina artiklar (Bronsteins. 2005:792). Nicolini och Hansens har i sin tur jämfört Women's Marchs (som tog plats i Washington i januari 2017) officiella budskap med hur deras budskap gestaltats i olika medier. Undersökningen visade att alla de budskap som rörelsen ville få fram nått ut i medierna – även om vissa var mer förekommande än andra. Dessa hade dessutom gestaltats på samma vis som rörelsen gjort (Nicolini, & Hansen, 2018:5), och reportagen var i majoriteten av fallen positivt inställda till gruppen och dess budskap (Nicolini & Hansen, 2018:8).

3.3.2 Vem bär ansvar?

Ytterligare en intressant faktor i gestaltningen av kvinnorörelser är att se vem som bär ansvar för vad som skett samt för att förändring skall ske. Van Zoonens studie visar att de kvinnorörelser som valde att samarbeta med män möttes av beröm, samtidigt som männen som valde att delta i kvinnorörelser förlöjligades. Van Zoonen drar från detta slutsatsen att åsikten var att det endast är kvinnan som ska behöva samarbeta, förändra sitt beteende eller anpassa sig – medan mannen redan ansågs vara problemfri (Van Zoonen, 1992:469). En studentuppsats vid JMG, Göteborgs universitet, undersökte i sin tur huruvida ansvaret för de handlingar som uppdagades i artiklar under Metoos första vecka gestaltades tematiskt eller episodiskt. En episodisk nyhet lägger ansvar och skuld på enskilda individer medan en tematisk gestaltning porträtterar ett ansvar på en djupare samhällsnivå (Svärd, 2017:16). Studien visar att båda formerna förekom, men att det fanns en tendens att vilja förenkla. Artiklarna fokuserade därmed i stor utsträckning på enskilda kriminella handlingar framför sociala och kulturella strukturer (Svärd, 2017:37f). Detta blir ett tecken på att den problematik som lyfts under Metoo snarare ses som ett individproblem än ett samhällsproblem vi som samhälle har ansvar för att lösa.

3.4 Våld mot kvinnor och Kvinnomord

Även om Metoo inte är synonymt med våld mot kvinnor finns det flera faktorer som gör detta område intressant även för forskningen kring Metoo. Båda fenomenen fokuserar på utsatta kvinnor och, oftast, manliga förövare. Båda problemen kan dessutom ses från olika vinklar – exempelvis som ett strukturellt samhällsproblem eller individrelaterat. Det är därmed intressant att se hur medier porträtterar män och kvinnor som utsatts för, eller genomfört, brott. För att redovisa vilka mönster som finns i rapporteringen samt se om det är exempelvis individer, män som grupp, eller samhället som helhet som ges skulden för det som kvinnor utsätts för. Detta är även kategorier som kommer att ligga till grund för analysen av mediernas gestaltning av Metoo samt den problematik artiklarna lyfter.

3.4.1 Mediernas gestaltning av våld mot kvinnor

På grund av mediernas makt att publicera det de själva anser har nyhetsvärde, samt att bestämma med vilken vinkling reportaget skall göras, har de en chans att påverka individens uppfattning kring ett visst problem och vad lösningen är på problemet är (Bullock, & Cubert, 2002:475; Taylor, 2009:21). Detta gör att mediernas gestaltning kan påverka hur samhället ser på, i detta fall, våld mot kvinnor och hur de väljer att agera (Bullock, & Cubert, 2002:476).

Ett återkommande mönster i rapporteringen kring kvinnomord och våld mot kvinnor i USA är användningen av poliser som källor, snarare än vänner eller familjemedlemmar (Taylor, 2009:27; Gillespie, Richards, Givens, & Smith, 2013:225), eftersom journalisterna ser polisen som en legitim källa (Bullock, & Cubert, 2002:479). På grund av att många fall av våld i hemmet inte rapporteras – och polisen baserar sina svar till medierna på den kunskap samt rapporter denne har att tillgå – blir kontexten bakom brottet ofta felaktig rapporterad eller utesluten (Taylor, 2009:27). En annan återkommande källa är grannar (Taylor, 2009:27; Gillespie, et al, 2013:226). Detta medför den negativa konsekvensen att kvinnomord ofta rapporteras som engångshändelser, på grund av grannarnas okunskap kring vad som tidigare pågått i hemmet (Gillespie, et al, 2013:226).

Även språk är en viktig faktor i hur de inblandade skildras samt uppfattas. Forskningen visar att artiklar kring kvinnomord ofta saknar någon form av skuldbeläggning av förbrytaren (Taylor, 2009:25). Bullock och Cuberts studie visar exempelvis hur hela

47.8 % av alla artiklar de analyserat rörande kvinnomord föreslog minst ett motiv eller ursäkt för förövarens handlande (Bullock, & Cubert, 2002:484). Taylors studie visade i sin tur att skulden många gånger läggs på offret. Exempelvis genom språkbruk som beskriver offret eller hennes relationer (Taylor, 2009:33). Utöver detta används många gånger ett sexualiserat språk som stödjer traditionella bilder och stereotyper av kvinnor i rapporteringen kring kvinnor utsatta för sexualbrott (Gillespie, et al, 2013:226).

Även i analysen av Metoo är det intressant att se vart skulden läggs för det som skett. En stor skillnad mellan dessa kvinnomord och rapporteringen kring Metoo är dock att de kvinnor (och män) som under rörelsen berättat om de sexuella trakasserier och övergrepp de utsatts för fortfarande är av den digitala utvecklingen, då av agens digitala medier har blivit ett verktyg som sociala rörelser kan använda och anpassa och få berätta sin version av händelsen i medierna. Mediernas möjlighet att intervjua de direkt inblandade (utsatta och anklagade) är därmed betydligt större än i fallen med kvinnomord. Det finns därmed även en chans att detta påverkar hur offer och förövare gestaltas av medierna.

4. Teori

Denna uppsats kommer att utgå ifrån Framingsteori i analysen av mediers rapportering kring Metoo. Denna teori översätts på svenska till Gestaltningsteorin (Strömbäck 2004:37), och det är detta namn som kommer att användas i resterande del av uppsatsen.

4.1 Gestaltningsteori

En vanlig uppfattning är att medier agerar som en spegel av verkligheten, det vill säga att dessa förmedlar en objektiv bild av verkligheten. Det finns dock inget stöd för detta synsätt inom forskningen. Istället görs dagligen en mängd val på nyhetsredaktionerna – rörande allt från val av ämne, berättarperspektiv, och källor till vad som klassas som en nyhet (Strömbäck, 2004:41). Därmed bör nyheter snarare ses som en gestaltning av verkligheten och aldrig som en spegelbild av denna.

Det finns en mängd definitioner av begreppet gestaltning inom gestaltningsteorin. Majoriteten av forskarna väljer dock att utgå från en bredare definition av begreppet (de Vreese, 2005:52f). En återkommande definition kommer från Gamson som, fritt översatt, definierar gestaltning som *”en central organiserande idé som används för att skapa mening samt relevans kring en händelse och samtidigt föreslår vad som är viktigt”* (Gamson, 1989:157). Entman beskriver, på ett liknande vis, att medierna gestaltar nyheter genom att välja ut några aspekter ur en uppfattad verklighet och göra dem mer framträdande, för att främja en viss problemdefinition, tolkning eller rekommendation (Entman, 1993:52).

Båda dessa definitioner beskriver gestaltning som ett sätt att skapa mening kring en händelse. Vilket görs genom att fokusera på vissa aspekter som skapar eller stödjer en viss skildring – och därmed skapar eller bidrar till en viss gestaltning.

4.2 Gestaltning - funktion

Gestaltning är ett nödvändigt verktyg för journalister att använda för att reducera komplexiteten i olika frågor och göra ämnen mer tillgängliga för mottagaren (Scheufele, Tewksbury, 2007:12; Strömbäck, 2004:43). Inom gestaltningsforskningen anses det att en fråga, problem eller händelse kan ses från flera olika perspektiv, och tolkas på olika sätt av olika avsändare och mottagare (Chong & Druckman, 2007:104). Gestaltningen i

en viss framställning kan ske både medvetet och omedvetet, men påverkar det som sägs eller skrivs. Detta innebär att samma händelse kan ges flera olika gestaltningar beroende på vem som rapporterar kring händelsen. (Entman, 1993:53).

Gamson menar att fakta i sig inte har någon mening, utan det är först när fakta gestaltas som den får ett sammanhang och betydelse (Gamson 1989:157). Detta innebär att ett urval görs; där vissa aspekter i en fråga lyfts och andra väljs bort för att göra det möjligt att förmedla exempelvis vissa argument eller synsätt (Entman, 1993:53; Gamson 1989:157). Gestaltningar utformas bland annat genom val av källor, ordval, fakta, och perspektiv. Utöver detta kan dessutom en viss del betonas och göras mer viktigt genom placering, repetition eller genom att den associeras med kulturellt bekanta symboler (Entman 1993:52, Strömbäck, 2004:43). Genom dessa gestaltningar presenteras vissa dominerande problemformuleringar, tolkningar, moraliska omdömen – och eventuellt förslag på lösningar (Strömbäck, 2004:43).

4.2.1 Mediepaket

De gestaltningar som presenteras i en text kan förklaras som "Mediepaket" eller "Gestaltningsspaket", där de gestaltningar som medierna skapar fungerar som tolkningsbara paket (Van Gorp, 2007:64; Gamson & Modigliani, 1989:3). I dessa paket finns en central idé, en viss gestaltning, som medierna använder för att göra en händelse meningsfull och begriplig (Gamson & Modigliani, 1989:3). Ett framträdande mediepaket kräver inte mer än en referens till det aktuella paketet för att det ska skapas kopplingar till en viss gestaltning. Detta innebär att även om kopplingen till ett visst mediepaket inte är explicit kopplar mottagaren samman detta med den aktuella gestaltningen, och därmed är det möjligt för en gestaltning att inte inta en central del av reportaget men trots detta vara närvarande (Van Gorp, 2007:66). Exempelvis kan medier i valtider skriva vem av partiledarna som "vann debatten". Detta blir en metafor för politiken som ett spel – med vinnare och förlorare. Medierna behöver i detta fall inte säga mer än att någon vann eller förlorade för att framkalla denna gestaltning hos mottagaren.

4.2.2 Påverka gestaltningen

Det är inte bara journalister som kan påverka en nyhet eller ett reportages gestaltning. Ofta är det journalisten som påverkar gestaltningen i början och slutet av en artikel, men citat från olika individer kan föreslå andra typer av gestaltningar i texten.

Alla inblandade, såväl journalister som källor, kan ses som "sponsorer" av olika gestaltningar. Ibland sker denna gestaltning omedvetet, medan en historia andra gånger medvetet gestaltas på det sätt som sponsorn anser bäst förklarar det som hänt eller passar in med tidigare gestaltningar. I andra fall kan en gestaltning stödja intressen hos en viss organisation som en sponsor representerar. I dessa fall kan att förmedla en viss gestaltning vare en metod för att generera stöd för sitt agerande eller neutralisera motstånd (Gamson, 1989:158). Detta innebär att även journalisten kan påverkas till att gestalta en händelse på ett visst sätt av olika sponsorer.

Gestaltning är ett kraftfullt sätt som medierna kan påverka den allmänna opinionen genom – vilket även kan förklara varför vissa sponsorer försöker påverka gestaltningen av olika händelser eller frågor. Detta kan ske både på individnivå och samhällsnivå – på individnivå kan det handla om exempelvis förändrade attityder, medan det på samhällsnivå kan handla om att påverka beslutsfattande, normer, samt kollektiva handlingar (de Vreese 2005:51f).

4.3 Generisk samt specifik gestaltning

Inom gestaltningsforskningen kan både generiska och specifika gestaltningar identifieras. En specifik gestaltning går bara att återfinna inom specifika fall eller frågor (exempelvis Metoo, kvinnorörelser eller fotboll). Generiska gestaltningar (generic frames) är inte lika begränsade och kan identifieras inom flera olika områden. Vissa av dessa generiska gestaltningar går dessutom att återfinna i olika kulturella kontexter och över tid (de Vreese, 2005:54).

De Vreese redogör för de generiska gestaltningar Semetko och Valkenburg fann i sin studie. Dessa var: konflikt, personifiering, tillskrivande av ansvar, moral samt ekonomiska konsekvenser (de Vreese, 2005:56):

- **Konflikt:** Gestaltning som porträtterar konflikt mellan individer, grupper, institutioner eller länder.
- **Personifiering:** Denna typ av gestaltning ger den aktuella frågan ett mänskligt ansikte genom individers berättelser eller en känslomässig presentation av ett fenomen, händelse eller problem.

- **Ansvar:** Denna gestaltning tilldelar ansvar för att ha orsakat ett problem eller ansvar för att lösa det. Detta ansvar kan tillskrivas både de styrande, individer eller grupper.
- **Moralisk:** Denna gestaltning presenterar en händelse i en kontext grundad på religiösa eller moraliska antaganden.
- **Ekonomiska konsekvenser:** Gestaltar en fråga, händelse eller problem utifrån de ekonomiska konsekvenser detta kan få för individer, grupper, institutioner, religiösa grupper eller länder.

4.4 Episodisk och tematisk gestaltning

Gestaltningar kan även sorteras utifrån huruvida de är episodiska (episodic) eller tematiska (thematic). Episodiska gestaltningar skildrar problem eller frågor i form av specifika händelser, exempelvis genom att rapportera kring en terroristbombning eller ett fall av misshandel. En tematisk gestaltning skildrar i sin tur dessa händelser från ett bredare perspektiv genom att sätta dem i en kontext. Exempelvis genom att rapportera statistik kring hur misshandelsfall ökat eller minskat i olika områden (Iyengar, 1996:62). Iyengar undersöker hur episodisk gestaltning påverkar tittarnas förståelse för politiska frågor. Resultatet visade att episodiska gestaltningar skildrade individualistiska snarare än samhällsrelaterade ansvarsfördelningar. Med andra ord sågs problemen som relaterade till individers handlingar snarare än kopplade till socioekonomiska, kulturella, eller politiska förhållanden (ibid).

4.5 Påverkan på journalister

Uppbyggnaden av en viss gestaltning (frame building) påverkas av både interna samt externa faktorer i medierna (de Vreese, 2005:52). Scheufele listar sociala normer och värderingar, organisatoriska förutsättningar eller hinder, påtryckningar från intressegrupper, journalistiska rutiner samt journalistens politiska åsikter som faktorer som kan påverka gestaltningen (Scheufele, 1999: 109). Gamson och Modigliani har en liknande uppfattning och menar att kulturell resonans, sponsoraktiviteter samt mediernas arbetssätt påverkar gestaltningen (Gamson & Modigliani, 1989:5).

- **Kulturell resonans:** En gestaltning som är i samklang med större kulturella teman (themes) upplevs som naturliga och bekanta av mottagarna, vilket gör det

till en fördel för journalister att vara i samklang med dessa (Gamson & Modigliani, 1989:5).

- **Sponsoraktiviteter:** Som tidigare nämnt är bland annat företag en grupp som kan försöka påverka mediets gestaltning till sin fördel. Dessa företag har ofta anställda vars främsta arbetsuppgift är att få företaget att komma i kontakt med medier. Utöver detta kan även sociala rörelser och andra organisationer försöka påverka en viss gestaltning (Gamson & Modigliani, 1989:6).
- **Mediers arbetssätt:** Normer och arbetssätt inom journalistkåren påverkar vad som publiceras. Medier utgår ofta från mer officiella källor, och de som sponsrar en alternativ gestaltning får ofta anstränga sig för att motbevisa den tidigare (Gamson & Modigliani, 1989:7).

4.6 Användning av Teorin

En förståelse för hur gestaltning fungerar, varför den används och hur en gestaltning kan uttryckas ligger till grund för analysen av hur bland annat rörelsen Metoo har gestaltats i medierna, för att förstå och förklara fenomen samt dra slutsatser.

De generiska gestaltningarna har kommit till användning i analysen, men också i operationaliseringen. I operationaliseringen, och kodningen, har dessa generiska gestaltningar varit till hjälp i att identifiera olika teman som kan vara av intresse att titta nämnare på för att besvara frågeställningarna. Mediernas arbetssätt har i sin tur bidragit till förståelsen av varför gestaltningen ser ut som den gör och används även den i analysen. Tematisk och episodisk gestaltning användas för att analysera huruvida problem relaterade till Metoo porträtteras som ett samhällsproblem eller problem kopplat till specifika individer, där de artiklar som redogör för problemet på ett sätt som kopplar dem till en större helhet och strukturer i samhället ses som tematiska, och artiklar som fokuserar på problem kopplade till individer ses som episodiska.

5. Syfte och frågeställningar

5.1 Syfte

Studiens syfte är att analysera mediernas gestaltning av rörelsen Metoo samt de problem Metoo haft för avsikt att uppmärksamma.

5.2 Frågeställningar

Uppsatsen utgår från tre huvudfrågeställningar samt tre delfrågor.

1. Hur gestaltas Metoo som rörelse i mediernas rapportering?
 - *Gestaltas rörelsen som legitim eller illegitim och på vilket sätt görs detta?*
2. Hur har problem kopplade till sexuella trakasserier och övergrepp gestaltats i samband med bevakningen av Metoo?
 - *Hur har dessa problem kopplats till ansvar för att lösa dem, och på vilket sätt?*
3. Hur gestaltas de utsatta och anklagade i mediernas rapportering kring Metoo?
 - *Hur och i vilka sammanhang kommer utsatta och anklagade till tals?*

6. Metod

För att besvara uppsatsens frågeställningar har en kvalitativ textanalys, med vissa kvantitativa inslag, genomförts. All datainsamling har gjorts manuellt. I datainsamlingen har analysprogrammet Nvivo används för att organisera materialet och ge en bättre överblick. Den kvalitativa textanalysen har tagit utgångspunkt i Altheides (2013) metod för textanalys.

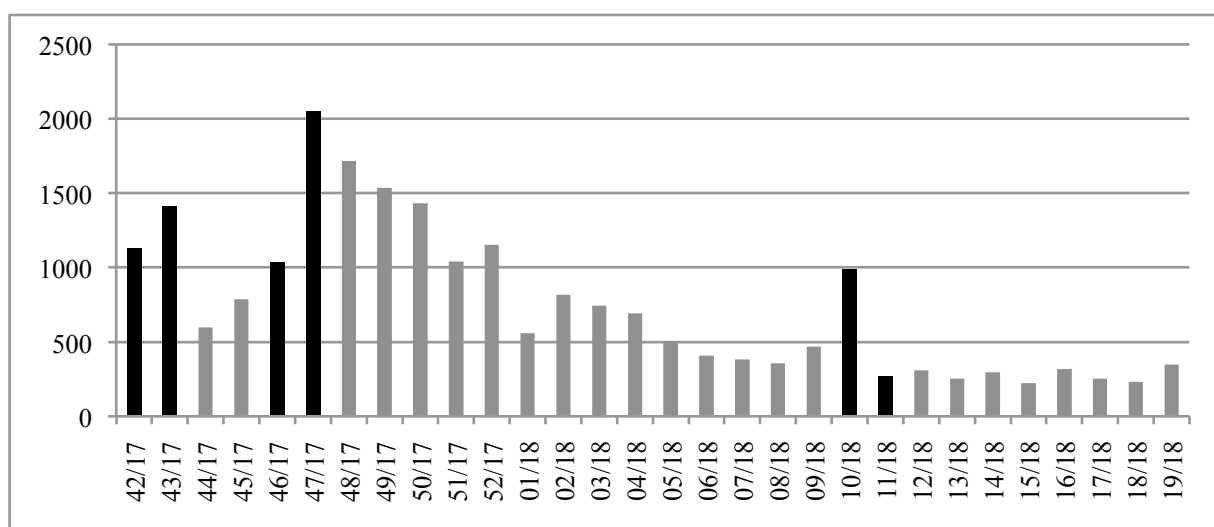
6.1 Avgränsning och urval

Till analysen har tidningarna Expressen, Aftonbladet samt Dagens Nyheter använts. Dessa har valts på grund av att de är rikstäckande tidningar med stora läsargrupper. Att välja både kvällspress samt en morgontidning var ett aktivt val – med syftet att innefatta en större bredd av medierapporteringen och därmed kunna presentera en mer övergripande bild. Aftonbladet har valts ut på grund av sin stora läsarkrets och på grund av att tidningen själva, och en av dess reportrar, varit i blåsvädet under Metoo. Dagens Nyheter och Expressen har valts ut på grund av att de är de två tidningar med störst antal träffar på sökordet "Metoo" (bortsett från TT Nyhetsbyrån) i databasen mediearkivet. Detta tyder på att dessa tidskrifter inte bara rapporterat aktivt utan även varit de som rapporterat mest kring Metoo. Utöver detta har DN även publicerat upprop från flera olika branscher.

Artiklarna som använts i analysen har hämtats från mediearkivet. Sökordet som använts är ordet "Metoo". Detta sökord innefattar även exempelvis sökordet #metoo och formuleringar som Metoo-kampanjen. För att avgränsa materialet valdes sedan tre tvåveckorsperioder ut.

Innan perioderna för analys valdes ut gjordes en övergripande kontroll av vad som rapporterats i medierna under hösten 2017 till våren 2018. Efter detta valdes tre perioder på två veckor vardera ut baserat på vad som rapporterats samt hur stor medietäckning rörelsen fått under tiden. Syftet var att ta fram tre perioder ur rörelsens utveckling, och mediernas rapportering kring denna, som kan anses representativa för medierapporteringens utveckling. Valet av perioder föregås med andra ord inte av ett slumpmässigt urval. Ett slumpmässiga urval är i många fall att föredra då dessa ger

bättre miniatyrkopior av verkligheten (Esaïasson, Gilljam, Oscarsson, & Wängnerud, 2012:172). I detta fall motiveras dock det icke slumpmässiga urvalet med att detta gör det möjligt att kunna välja perioder under Metoo som ger en bättre representation av helheten. Enligt Altheide behöver forskare för att fånga upp meningen, betydelsen eller relevanta teman i en undersökning se till att få med en stor bredd av det som skall undersökas (Altheide, 2013:55). Genom att göra ett strategiskt urval ökar möjligheten för att få med denna bredd i uppsatsen. Dessa perioder är dessutom intressanta att analysera på grund av den stora aktiviteten i medierna under dessa perioder. I bilden nedan redogörs de utvalda perioderna.

Utvalda perioder i de traditionella mediernas rapportering kring Metoo

Period 1

Den första perioden är mellan 16-29 oktober 2017 (V42-43). Denna period innefattar rörelsens första två veckor och Metoo omskrivs i hög utsträckning. En stor del av rapporteringen cirkulerade kring anklagelser mot kända och okända personer, artiklar om hashtagens stora genomslag, manifestationer samt rapporter kring antalet utsatta. Under denna period gavs i mediarkivet 90 träffar på Dagens Nyheter, 97 på Expressen samt 31 på Aftonbladet.

Period 2

Den andra perioden är mellan 13-26 november 2017 (v46-47). Efter en nedgång ökar under dessa veckor rapporteringen åter och v47 är den vecka med högst antal artiklar under hela perioden. Under perioden publicerades flera artiklar om kända (namngivna samt icke namngivna) profiler. Även flera olika branschers upprop fick uppmärksamhet

i medierna. Under denna period gavs i mediearkivet 128 träffar på Dagens Nyheter, 107 på Expressen samt 48 på Aftonbladet.

Period 3

Den tredje perioden är mellan 5-18 mars 2018 (v10-11). Under vecka 10 ökade rapporteringen åter, främst till följd av internationella kvinnodagen den 8e mars. Denna period valdes för att i analysen även få med en period då den första uppståndelsen kring rörelsen lagts sig, och den intensiva rapporteringen minskat. Under denna period gavs i mediearkivet 24 träffar på Dagens Nyheter, 18 på Expressen samt 23 på Aftonbladet.

6.1.1 Urval

Utav de artiklar som identifierades under perioderna sorterades alla bort som inte primärt, eller i stor utsträckning, fokuserade på Metoo. Eftersom avsikten är att undersöka rapporteringen kring Metoo i Sverige valdes även artiklar med primärt fokus på USA eller andra delar av världen bort. Utöver detta har även dubletter uteslutits. Eftersom studiens syfte är att undersöka nyhetsrapporteringen kring Metoo blir ytterligare en naturlig sortering att välja bort alla debattartiklar samt ledare. Även kortare notiser valdes bort från urvalet, för att fokusera på de något längre reportagen. Denna gräns sattes vid 300 ord, där texter kortare än detta har sorterats bort.

Detta resulterade i ett urval på totalt 150 artiklar. Från dessa har ett slumpmässigt urval av hälften av artiklarna från vardera medium samt period gjorts. Denna metod har valts för att ge bästa möjliga representation av rapporteringen under de undersökta veckorna (Esaiasson, et al, 2012:172). Totalt resulterade detta i 75 artiklar som analyserats. Antalet artiklar som återfunnits samt analyserats under varje period blir därmed enligt följande:

Period 1, 16-29 oktober 2017 (v42-43)

Dagens nyheter: 19 artiklar varav 9 analyserade

Expressen: 36 artiklar varav 18 analyserade

Aftonbladet: 11 artiklar varav 6 analyserade

Period 2, 13-26 november 2017 (v46 - 47)

Dagens nyheter: 28 artiklar varav 14 analyserade

Expressen: 26 artiklar varav 13 analyserade

Aftonbladet: 18 artiklar varav 9 analyserade

Period 3, 5-18 mars 2018 (v 10-11)

Dagens nyheter: 3 artiklar varav 2 analyserade

Expressen: 7 artiklar varav 3 analyserade

Aftonbladet: 2 artiklar varav 1 analyserade

6.2 Insamling av material – program

Programmet Nvivo har använts till analysen av artiklarna. Programmet är till för kvalitativ kodning av större textmaterial. Samtliga artiklar har laddats upp i programmet och sedan kodats utifrån olika Noder (kategorier). Detta innebär exempelvis att samtliga artiklar som lyfter någon typ av problem relaterade till sexuella trakasserier och övergrepp sorterats in i den kategori som stämmer överrens med den problematik som beskrivs. Programmet gör det sedan möjligt att få en överblick över samtliga textstycken, från alla texter, som kodats i en viss kategori. I analysen har sedan varje kategori, och underkategori, analyserats med hjälp av denna funktion. Dessa har sedan sammanställts i analysen både var för sig och i analyser av rapporteringen som helhet. Funktionen har även gjort det enklare att identifiera om artiklar kodats fel och rätta till detta. Programmet gör det även möjligt att koda ytterligare en gång inom samma kategori, samt vid behov återgå till hela artikeln för en bättre överblick.

6.3 Kvalitativ textanalys

Uppsatsens frågeställningar analyseras med hjälp av en kvalitativ textanalys. Denna metod har valts eftersom syftet med undersökningen är att gå mer på djupet i rapporteringen kring Metoo för att möjliggöra en analys av hur medierna gestaltat fenomenet. En kvantitativ analys är i sin tur att föredra i forskning som vill undersöka i vilken utsträckning samt hur olika typer av innehållskategorier förekommer i ett material – exempelvis med vilken frekvens eller hur stort utrymme dessa får (Esaïasson, et al, 2012:197). Eftersom denna uppsats har för avsikt att analysera betydelsen av det som sägs, snarare än hur ofta, passar det kvalitativa angreppssättet bättre. På grund av att denna metod gör det möjligt att fånga upp de delar som anses vara centrala i texten – men är något annat än summan av delarna (Esaïasson, et al, 2012:210). Den kvalitativa textanalysen tillsammans med Gestaltningsteorin kommer möjliggöra en djupare analys av den skildring medierna har gjort.

6.3.1 Altheides 12 steg

Utgångspunkten för genomförandet av analysen har varit Altheides metodbeskrivning i boken *Qualitative Media Analysis*. Under arbetets gång har dennes 12 steg för kvalitativ textanalys följts. Nedan beskrivs metodens 12 steg. I nästkommande avsnitt redovisas sedan tillvägagångssättet i denna uppsats mer i detalj.

Altheides tolv steg (2013:39-73):

1. Välj ett specifikt forskningsproblem att undersöka
2. Bli bekant med området och utforska olika typer av informationskällor.
3. Gör dig bekant med materialet genom att välja ut några relevanta exempel. Bestäm sedan vilka enheter som skall användas för analys (hela dokument, tv program, stycken i en text).
4. Lista kategorier som skall guida datainsamlingen och gör ett utkast till ett protokoll.
5. Testa protokollet genom att samla data från flera olika dokument.
6. Revidera protokollet, och gå därefter igenom flera dokument för att återigen revidera protokollet.
7. Kom fram till en metod samt strategi för insamling av data.
8. Samla in data och deskriptiva exempel med hjälp av de definierade koderna. Kontrollera halvvägs genom insamlingen kodschemat för att se om nya anpassningar behöver göras.
9. Genomför analysen, inklusive bearbetning av begrepp och kodning. Läs igenom kodade partier noga och vid upprepade tillfällen.
10. Jämför och kontrastera extremer samt typsiska fall inom varje kategori. Gör små sammanfattningar eller överblickar över varje kategori.
11. Kombinera de kortare sammanfattningarna med exempel på såväl typiska exempel som extremfall. Illustrera med hjälp av protokollet.
12. Integrera dina resultat med dina tolkningar samt nyckelkoncept i ett annat utkast.

6.3.2 Tillvägagångssätt

Nedan beskrivs den inledande kodningen samt tillvägagångssättet i analysen för att skapa en överblick över processen.

Den kvalitativa textanalysen inleds traditionellt med ett övergripande forskningsproblem, som sedan konkretiseras till en rad preciserade frågor (Esaiasson, et al. 2012:215), vilket är ett viktigt första steg i framtagandet av passande analysenheter (Altheide, 2013:39). Efter att ett forskningsproblem identifierats gick arbetet vidare till steg 2 och 3 i Altheides model, där jag beslutade mig för att analysera hela nyhetsartiklar skrivna av traditionella medier i Sverige – eftersom syftet är att undersöka nyhetsrapporteringen kring Metoo i Sverige.

Kodning av artiklar

I nästa steg utformas ett protokoll. Den kvalitativa innehållsanalysen fokuserar på att fånga upp definitioner, betydelser och processer. Även om dessa kan redovisas numeriskt så görs detta i stor utsträckning främst för att komplettera och ge en översikt över resultaten. Eftersom den kvalitativa analysen i stor utsträckning är beroende av berättande och beskrivningar brukar protokollen bestå av 12 eller färre kategorier. Protokollen utvecklas i sin tur genom att en rad utkast samt revideringar görs innan datainsamlingen inleds (Altheide, 2013:45f). Det första utkastet till protokollet togs fram genom en överblick av den tidigare forskningen. Utifrån denna gjordes en preliminär lista på kategorier som kunde anses relevanta utifrån uppsatsens forskningsfrågor. Detta följdes av en genomläsning av 5-10 artiklar från olika perioder av Metoos utveckling. Efter denna genomläsning lades fler kategorier till och vissa valdes bort.

I steg 7 väljs en metod för insamling av datamängden. För att kunna fånga upp de tolkningar eller teman en har för avsikt att undersöka behövs stor variation i urvalet, för att täcka in så stor del av det fenomen en har för avsikt att undersöka som möjligt (Altheide, 2013:55). För att få med en stor variation i rapporteringen kring Metoo har olika typer av tidningar samt olika perioder av rörelsens utveckling valts ut. Sedan har ett slumpmässigt urval använts för att välja artiklar under dessa perioder. Motiveringen till dessa val har beskrivits i avsnittet Avgränsning och urval.

I nästa steg, själva insamlingen av materialet, rekommenderas forskaren att ungefär halvvägs titta över kodningsschemat för att se om anpassningar behöver göras. Om detta behövs behöver även det tidigare insamlade materialet anpassas efter det nya kodschemat (Altheide, 2013:62). Denna anpassning görs för att se till att tolkningarna av materialet görs systematiskt och på samma grunder. Då studien har en kvalitativ

utformning har studien varit öppen för nya kategorier samt underkategorier under arbetets gång. Ibland har tillägget av nya kategorier inneburit att hela materialet behövts gå igenom en gång till och revideras. Andra gånger har exempelvis ett problem relaterat till sexuella trakasserier skildrats för första gången – och alla artiklar har inte behövts gå igenom.

I analysen används kvantitativa mått för att redovisa hur många artiklar som kodats inom respektive kategori. Som redogjort ovan kan dessa mått användas i analysen för att komplettera resultaten. I denna uppsats har dessa använts för att skapa en uppfattning kring hur vanligt förekommande vissa typer av gestaltningar är. Vilket gör det möjligt att analysera hur mycket plats vissa gestaltningar får – och hur denna uppdelning påverkar gestaltningen som helhet.

I kodningen har en artikel kunnat förekomma inom flera underkategorier i samma kategori, beroende på exempelvis hur många som kommer till tals och hur många perspektiv artikeln presenterar.

Analys

De resterande 4 stegen (9-12) utgör analysen av de kodade artiklarna.

De passager som kodats inom varje kategori samt underkategori har analyserats dels var för sig dels tillsammans för att utläsa vad som menas med det som sägs, vilken gestaltning detta bidrar till samt vilken funktion dessa passager fyller för artikelns helhet. Detta för att skapa en uppfattning om hur den typiska skildringen ser ut inom varje kategori, men även för att identifiera de artiklar som avviker eller på andra sätt står ut från resterande.

Efter denna analys gjorts av respektive underkategori har även mer övergripande strukturer samt gestaltningar inom de olika temana analyserats. I analysen bidrar både skildringen av varje enskild kategori samt analysen av vad dessa betyder tillsammans till analysen av den gestaltning som skett. Båda delar bidrar sedan till att besvara uppsatsens frågeställningar.

6.4 Operationalisering

Inom den empiriska forskningen behöver teoretiska begrepp översättas till operationella indikationer, det vill säga operationaliseringar. För att undvika

systematiska fel krävs det därmed att forskaren använder rätt mätinstrument som faktiskt mäter det som avsetts i problemformuleringen (Esaiasson, et al, 2012:58). Inom gestaltungsforskning är ett sätt att göra detta att skapa ett kodschema utifrån tidigare forskning samt litteratur (Chong & Druckman, 2007:106-108). Dock är det vanligt inom den kvalitativa analysen att närma sig texten förutsättningslöst, och prova sig fram för att se vad en finner. Att för tidigt skapa mönster och mallar för vad en söker kan bli begränsande i denna typ av analys (Ledin, & Moberg, 2010:160). Med detta i åtanke har uppsatsen inledningsvis utvecklat operationaliseringen utifrån den tidigare forskningen samt de generiska gestaltningarna som presenterades i teoriavsnittet, men sedan använt ett induktivt arbetsätt och låtit nya kategorier tillkomma under kodningen.

Analysen och kodningen har delats upp i tre teman utifrån uppsatsens frågeställningar: (1) Rörelsen Metoo, (2) Problem och Ansvar samt (2) Utsatta och Anklagade. Dessa tre teman har satt ramarna för vad som kodats i artiklarna. Med det sagt har flera av de textpassager som ingått i analysen sorterats in i flera av dem. I denna redogörelse har kodningen delats upp efter analysens tre teman.

6.4.1 Rörelsen Metoo

I detta tema besvaras:

Hur gestaltas Metoo som rörelse i mediernas rapportering?

Gestaltas rörelsen som legitim eller illegitim och på vilket sätt görs detta?

Analysen av hur Metoo har gestaltats tar utgångspunkt i delfrågan om rörelsen fått legitimitet eller ej, samt hur rörelsen och dess syfte beskrivs. Hur rörelsen syfte och funktion beskrivs blir en indikation på hur medierna gestaltat Metoo – det vill säga med vilken vinkling Metoo beskrivs, och om denna beskrivning är kritisk eller innefattar stöd och beröm.

Analysen av huruvida medierna ger Metoo legitimitet eller ej blir ett tecken på om rörelsen ges stöd och ses som något positivt, eller tvärt om ses som något illegitimt och får mycket kritik. Tillsammans ger detta en övergripande bild av hur Metoo har gestaltats i medierna under perioden.

Indikationer på att mediernas rapportering gett rörelsen legitimitet har identifierats när medierna skildrar de problem rörelsen haft för avsikt att uppmärksamma. När dessa

skildras ger medierna Metoo legitimitet genom att bekräfta den problematik rörelsen haft för avsikt att förmedla. Kategorierna för illegitimitet har i sin tur utgått från när medierna uttrycker att personer under Metoo agerat felaktigt eller när rörelsens förmågor eller betydelse trivialiseras.

Olika kategorier har identifierats både innan och under kodningen. Efter revideringar har vissa kategorier tagits bort och andra delats upp. De kategorier som efter dessa revideringar och tillägg i slutändan ingått i kodningen, och legat till grund för analysen, är följande:

Legitimitet

Personliga berättelser
Problemets omfattning
Metoo's syfte

Illegitimitet

Obefogat beteende
Förlöjligande
Ifrågasättande av Metoo's förmåga att påverka

6.4.2 Problem och Ansvar

I detta tema besvaras:

Hur har problem kopplade till sexuella trakasserier och övergrepp gestaltats i samband med bevakningen av Metoo?

Hur har dessa problem kopplats till ansvar för att lösa dem, och på vilket sätt?

Forskningen om generiska gestaltningar visar att medier har en tendens att gestalta ansvar. Samtidigt visar forskningen om kvinnomord en tendens att dels presentera ursäkter till varför gärningsmannen handlat som denne gjort samt skuldbeläggning av offret. Därmed blev uppsatsens andra tema att analysera hur problem och ansvar gestaltats i medierna. För att identifiera hur medierna skildrar ansvar för det som skett och de problem som lyfts under Metoo.

Problemen som skildras i mediernas rapportering har kodats induktivt för att identifiera de problem, kopplade till Metoo rörelsen, som beskrivs i medierna. Problemen kan

presenteras i artiklarna av journalisterna själva eller av de som intervjuas. Dessa problembeskrivningar analyserades var för sig, men sedan även tillsammans för att se om dessa problem skildras som orsakade av individer, grupper eller strukturer i samhället.

För att komma åt vem som bär ansvar har de lösningar som presenterats i olika artiklar för att åtgärda problemen identifierats. Genom att koda lösningar blir det sedan möjligt att analysera vem eller vilka som anses ansvariga för att agera, eller förändra sitt beteende, för att förändring skall kunna ske. Även detta har kodats induktivt. De kategorier som identifierats under kodningen, eller från tidigare forskning, och som efter diverse revideringar ingår i analysen är följande:

Problembeskrivning

Tystnadskultur
Manlighet och mäns agerande
- <i>Problematisk manlighet i samhället</i>
- <i>Individuella mäns agerande</i>
Bristande stöd eller engagemang från arbetsgivare
Problematiska strukturer och kulturer
Enskild förövare
Utbrett problem
Det individuella skuldbeteendet

Lösningar

Anmäl
Män ska ta ansvar
- <i>Män som grupp</i>
- <i>Män som utsatt kvinnor</i>
Prata om det
- <i>Prata om det – I samhället</i>
- <i>Säg ifrån</i>
- <i>Anmäl eller berätta</i>
På arbetsplatsen
- <i>interna utredningar</i>

- externa utredningar

- Avslutat samarbete

6.4.3 Utsatta och Anklagade

I detta tema analyseras:

Hur gestaltas de utsatta och anklagade i mediernas rapportering om Metoo?

Hur och i vilka sammanhang kommer utsatta och anklagade till tals?

Personifiering är en av de generiska gestaltningar som presenterats i teoriavsnittet. Denna gestaltning används för att ge händelser eller frågor ett mänskligt ansikte. I den inledande kodningen är fokus på huruvida utsatta samt anklagade kommer till tals. De gånger någon av dessa får tala har det kodats in under respektive kategori. Utifrån detta analyseras sedan i vilket sammanhang de får komma till tals, vilken funktion deras uttalanden fyller i artikeln samt hur de gestaltats.

Analysen i detta tema är uppdelat på utsatta och anklagade. De utsatta har sedan delats upp i underkategorier, vilket motiveras vidare i analysen. De kategorier som ingått i detta tema är därmed:

Utsatta

- <i>Upprop</i>

- <i>Skandaler och avslöjanden</i>

- <i>Utsattas berättelser</i>

Anklagade

6.5 Validitet och Reliabilitet

För att uppnå god resultatvaliditet krävs både god begreppsvaliditet samt god reliabilitet. Det vill säga att det finns en god begreppsvaliditet – avsaknad av systematiska fel – samt god reliabilitet som innebär avsaknad av slumpmässiga samt osystematiska fel (Esaiasson, et al, 2012:63).

Kvalitativ textanalys anses ha bra validitet om frågorna som ställs till texten mäter det som avses. Detta validitetsresonemang baseras många gånger på hur tidigare forskning gjort (Esaiasson, et al, 2012:216). Den operationalisering som i detta fall skett är dels baserad på tidigare forsknings operationaliseringar, dels skapade utifrån empirin. Att i

sin forskning ta utgångspunkt i tidigare forskning innebär dock även att forskaren bör ha ett kritiskt förhållningssätt till den tidigare forskningen (ibid). Lösningen på detta blev därmed att inkludera de kategorier som identifierats i tidigare forskning, men samtidigt vara öppen för vad materialet visar och även koda materialet induktivt.

God reliabilitet har studien strävat efter att uppnå genom att genomföra kodningen samt analysen så noggrant som möjligt. Faktumet att nya kategorier tillkommit under kodningens gång är något som skulle kunna påverka reliabiliteten, detta har jag dock försökt undvika genom att gå igenom materialet på nytt efter att nya kategorier lagts till.

Ytterligare en potentiell problematik med den kvalitativa metod som använts är att studiens tolkande utformning påverkas av hur jag som forskare tolkar det som sägs i materialet. Detta kan göra det svårare för en utomstående att värdera studiens reliabilitet. Att vara transparent och visa på tydliga resonemang i analysen blir därmed viktigt (Esaiasson, Gilljam, Oscarsson, & Wängnerud, 2015:233). Genom att kontinuerligt redovisa citat och exempel i texten, samt föra ett resonemang kring de slutsatser som dragits utifrån dessa, har målet varit att vara transparent och tydlig i hur jag resonerat och tolkat texterna i analysen.

6.5.1 Generaliserbarhet

Generaliserbarhet innebär att studien inte enbart ger kunskap kring de fall och händelser som studerats utan även bidrar till kunskap av mer generell karaktär (Ekström & Larsson, 2010:17). Denna studie har genom att aktivt välja ut olika perioder av Metoo, för att ge en bättre representation av helheten, ambitionen att komma med generaliserbara resultat kring hur Metoo gestaltats i medierna. På grund av detta strategiska urval har stora delar av rörelsens utveckling och förändring i medietäckningen kunnat täckas in. Under dessa perioder har sedan 50% av alla artiklar slumpmässigt valts ut – en metod som valdes eftersom denna typ av urval har en tendens att resultera i en bättre representation av helheten (Esaiasson, 2012:172).

7. Resultat och Analys

Nedan presenteras resultat och analys från den genomförda textanalysen. Analysen är uppdelad på uppsatsens tre teman: gestaltningen av Rörelsen Metoo, Problematik och Ansvar samt Utsatta och Anklagade. I dessa avsnitt besvaras även frågeställningarna kopplade till respektive avsnitt.

Alla artiklar som använts i analysen finns i en separat källförtäckning i bilaga 1. I analysen har artiklarna refererats till med tidningens namn samt datum för att göra dem lättare att identifiera i bilagan. I bilaga 2 finns alla de kategorier som kodats och analyserats, inklusive statistik kring hur vanligt förekommande dessa är i nyhetsrapporteringen för att ge en överblick. Antalet artiklar som förekommer inom varje kategori redogörs även löpande i texten, tillsammans med en procentsats som redogör hur vanligt förekommande den aktuella skildringen är.

7.1 Rörelsen Metoo

I denna del av analysen undersöks hur Metoo har gestaltats i medierna. Inledningsvis analyseras huruvida mediernas rapportering har vart legitimerande för rörelsen och i så fall på vilket sätt. Sedan analyseras motsatsen – det vill säga om medierna i sin rapportering fått rörelsen att framstå som illegitim eller riktat kritik mot denna. Detta mynnar sedan ut i en övergripande analys kring vad detta betyder för gestaltningen av Metoo som rörelse.

7.1.1 Legitimitet och stöd från medierna

Det finns flera sätt som medierna kan gestalta Metoo på som ger rörelsen legitimitet. Rörelsen Metoo:s primära syfte är, som nämnt i bakgrunden, att uppmärksamma sexuella trakasserier och övergrepp. I denna uppsats ses det därmed som ett sätt att ge rörelsen legitimitet att bekräfta att de problem rörelsen har som syfte att skildra existerar. Detta görs genom att publicera personliga berättelser som berör ämnet och genom att tala om sexuella trakasserier samt övergrepp som stora omfattande problem – eftersom dessa skildringar bekräftar att det finns utbredda problem med sexuella övergrepp samt trakasserier. *Personliga berättelser* rapporteras i hela 38 (51%) av artiklarna, och *problemets omfattning* lyfts i 24 (32%).

Personliga berättelser om utsatthet

Bland de personliga berättelser som publicerats är det ungefär lika många kända personer som kommer till tals som okända eller anonyma. Berättelserna kommer från intervjuer eller är citerade från sociala medier. Berättelserna handlar både om sexuella ofredanden och våldtäkter. Vissa berättelser är längre, mer beskrivande, reportage medan andra ger korta beskrivningar av vad som skett. En kvinna berättar exempelvis hur *"Jag fick en drink av en snubbe ute på en nattklubb, sedan kommer jag knappt ihåg något av vad som hände. Jag blev hemdragen till mig själv, jag var nästintill medvetslös, och jag blev våld tagen."* (Expressen 29/10 2017), medan programledaren och komikern Karin Adelsköld citeras från sociala medier: *"Så många gånger. På krogen. På jobbet. Och inte minst, i en av mina relationer. Det får räcka nu"* (Aftonbladet 18/10 2017). Båda dessa berättelser kan ses som typiska exempel på hur kortare personliga berättelser porträtterats i medierna. Även om dessa inte ger många detaljer framgår det, precis som i de längre reportagen, att dessa personer har utsatts för någon typ av sexuella övergrepp eller trakasserier.

I en text kan en viss del, enligt gestaltningsteorin, göras mer framstående och viktig genom upprepning. Eftersom personliga berättelser förekommer i hälften av alla artiklar kan denna typ av artiklar i sig ses som ett upprepande för att skapa en viss gestaltning, där det stora antalet personliga berättelser som rapporteras i medierna tillsammans bidrar till en större helhet. På grund av att så många skilda individer kommer till tals bidrar historierna tillsammans till en gestaltning av sexuella trakasserier och övergrepp som ett stort och omfattande samhällsproblem. Detta ger i sin tur stöd för den ståndpunkt Metoo står för – och ger dem därmed legitimitet.

Sexuella trakasserier och övergrepps stora omfattning

Problemens omfattning förmedlades på flera olika sätt i artiklarna. I några få reportage presenteras flera personliga historier, eller hur ett stort antal kvinnor kommit med anklagelser mot samma person. De artiklar som inkluderat ett stort antal personliga berättelser har sorterats som *personliga berättelser* och att *problemets omfattning* skildras. Exempelvis intervjuar Expressen i ett reportage 25 kvinnor som delar med sig av sina historier (Expressen 29/10 2017), och även detta blir en form av upprepning. I likhet med när en stor mängd personliga berättelser förmedlats i olika reportage – och bidrar till en större helhet – får dessa artiklar samma effekt. Genom att presentera dessa

historier tillsammans bidrar det till intrycket, och gestaltningen av, att denna typ av övergrepp är ett vanligt förekommande och ett omfattande problem.

Ett typexempel på en vanligt förekommande formulering som visar på problemets omfattning är: *"I veckan har miljontals kvinnor världen över delat sina erfarenheter och upplevelser av sexuella övergrepp och trakasserier under hashtaggen metoo"* (DN 21/10 2017). En gestaltning kan göras från olika perspektiv och påverkas av bland annat ordval och formuleringar. Att skriva att "miljontals kvinnor delar med sig" (eller liknande formuleringar) belyser att det i samhället finns ett stort utbrett problem. Att även skriva att kvinnorna delar sina "erfarenheter och upplevelser" får det att framstå som att medierna tar dessa kvinnors berättelser på allvar, och inte visar misstro genom att exempelvis istället skriva att "miljontals kvinnor världen över påstår att de blivit utsatta för sexuella övergrepp".

Även de artiklar som rapporterat kring hur många som valt att delta i upprop ses som en gestaltning av problemets omfattning. Ett typexempel på detta är: *"I förra veckan gick 456 kvinnliga skådespelare ut i ett gemensamt upprop i Svenska Dagbladet, där de berättade om de övergrepp de utsatts för inom teaterbranschen."* (Aftonbladet 13/11 2017). Alla dessa underskrifter i diverse upprop tyder på att det finns en stor mängd personer som ser eller upplever de problem som framkommit under Metoo. Även om dessa uttryck i sig inte visar på statistik kring utsatta, eller i någon annan form explicit talar om hur utbrett problemet är, så redogör de för hur många som ser samt upplever de problem rörelsen vill uppmärksamma. Med andra ord visar det att många håller med om Metoos ställningstagande och menar att en förändring krävs. Därmed bidrar även dessa artiklar till att stärka synen på dessa problem som ett omfattande problem, och att detta problem dessutom finns inom många branscher.

7.1.2 Brist på kritik och illegitimerande rapportering

Kritik riktad mot Metoo eller det som skett under rörelsen sker i liten utsträckning. En typ av kriterie som identifierades var *obefogat beteende*, vilket hittades i endast 3 (4%) av artiklarna. En av dessa är en intervju med programledaren och producenten Alexander Bard där denne säger *"Det är något fundamentalt fel i en kultur när unga brudar går ut och kallar sig manshatare när de lever i ett samhälle där de är fullständigt beroende av män i allting de gör. De borde vara förbannat tacksamma över att män*

existerar.” (Aftonbladet 21/11 2017). Uttalandet får dock motstånd i artikeln och kritiseras av andra offentliga personer. Artikelns skildring får det därmed att framstå som att Bard är ensam i sina åsikter.

Ett annat exempel där ett medium diskuterar ett obefogat beteende förekommer i Dagens nyheter, där de skriver hur *”I svallvågorna till #metoo har flera också uppgett namn på män som påstås vara förövare”*, och i samma artikel uttrycker en professor i civilrätt att *”sociala medier ska inte användas som en skampåle där människor som inte är dömda för brott hängs ut”* (DN 18/10 2017). Något som påverkar en artikels gestaltning är, som nämnt, ordval. Att skriva att män *”påstås vara förövare”* antyder att artikeln ställer sig något kritisk till sanningsenligheten i vissa av dessa anklagelser, eftersom personerna i detta fall *”påstår”* istället för att till exempel *”berätta”*. Med detta sagt så uttrycks det i resterande delar av artikeln ett stort stöd till rörelsen, och det framgår att det främst är uthängandet av namn som Dagens Nyheter i denna artikel ställer sig kritisk till. Dessa två exempel kan, eftersom de bara förekom en gång vardera, ses som två undantag. Vad som dock är intressant är att det även i exemplet som riktar kritik mot Metoo skildras flera positiva faktorer med rörelsen, vilket kan ses som ett tecken på mediernas ovilja att framstå som för kritiska till Metoo.

Utifrån tidigare forskning lades kategorin *förlöjligande* till. Även *ifrågasättande av Metoo:s förmåga att påverka* fanns med. Dessa två kategorier förekom inte någon gång i materialet. Medierna kan därmed själva inte anses försöka få rörelsen att framstå som illegitima. Även om Bard försökt påverka gestaltningen i denna riktning genom sina uttalanden nästan dumförklarar medierna denna kritik till Metoo genom sin gestaltning av Bard som ensam med sina åsikter.

7.1.3 Övergripande analys – Positiv och legitimerande rapportering

Som redogjort ovan bidrar den stora mängden personliga berättelser, samt artiklarnas sätt att gestalta sexuella trakasserier och övergrepp som ett utbrett problem, till att stärka Metoo:s legitimitet. Detta då mediernas rapportering förstärker och bekräftar den problematik Metoo haft för avsikt att skildra. Detta i kombination med bristen på artiklar som fått Metoo att framstå som illegitima gör att slutsatsen kan dras att mediernas rapportering har gett Metoo legitimitet.

Denna legitimering i samband med bristen på kritik mot Metoo rörelsen gör att medierna i sin nyhetsrapportering har kommit att gestalta Metoo från en positiv synvinkel – där Metoo framstår som något positivt som har bidragit till att dessa frågor uppdagats.

Att vara i samklang med den kultur samt de värderingar som finns i samhället är ofta en fördel i nyhetsrapporteringen, då dessa nyheter upplevs som naturliga och bekanta för mottagaren. Mediernas rapportering kan därmed påverkas av en önskan att försöka följa dessa normer. Detta är en potentiell förklaringsmodell till varför rapporteringen kring, och skildringen av, Metoo nästan uteslutande vart till rörelsens fördel. Det stora antalet som delat, kända samt okända, hashtagen Metoo ger trots allt en fingervisning kring hur viktig frågan kring sexuellt utnyttjande anses vara av många – samtidigt som jämställdhet mellan könen är en viktig fråga i Sverige.

Det synsätt medierna rapporterat blir dessutom självförstärkande, eftersom medierna genom sin gestaltning av en fråga även kan påverka den allmänna opinionen. Desto större stöd Metoo får från allmänheten desto mindre önskvärt blir det för medierna att gå emot denna uppfattning. Detta blir förvisso en positiv effekt för skildringen av rörelsen Metoo, men innebär även att vissa potentiella nyanseringar i rapporteringen kan gå förlorade.

Skildringen av Metoos syfte

I den tidigare forskningen sågs avsaknad av feministiska gruppernas mål som ett sätt att avlegitimera dessa grupper. I kodningen ingick därmed att *Metoos syftes fram* som en form av legitimering, men även en viktig komponent i att se hur medierna valt att framställa rörelsen Metoo och dess syfte.

En beskrivning av Metoo syfte förekommer i 7 (9%) av artiklarna. Dess artiklar lyfter samliga samma mål, och många även upphovsmakaren Alyssa Milano. Ett typiskt exempel på hur detta ser ut är: *”Skådespelaren Alyssa Milano har uppmanat kvinnor att berätta om de sexuella kränkningar och övergrepp som de har varit med om. Att själv berätta eller helt enkelt bara twittra #metoo skulle kunna ge en bild över hur stort problemet faktiskt är, menar hon.”* (Aftonbladet 18/10 2017). Detta syfte stämmer väl överrens med det syfte Milano angav i sin uppmaning, när hon ombad alla som vart

utsatta att twittra #Metoo, och kan därmed ses som en korrekt skildring av Metoos övergripande syfte.

En tolkning till varför rörelsens syfte inte förekommer i större utsträckning skulle kunna vara att medierna inte velat ge rörelsen legitimitet eller förmedla vad de står för. Dock känns denna slutsats inte rimlig med tanke på den i övrigt legitimerande rapporteringen kring Metoo. En mer trolig förklaringsmodell är att Metoo blivit ett framträdande mediepaket, där endast en referens till ordet "Metoo" krävs för att läsaren skall koppla ordet till en viss gestaltning. På grund av detta behöver medierna inte upprepa Metoo:s syfte i varje artikel, eftersom detta redan finns inbäddat i det mediepaket som Metoo ingår i.

7.2 Problem och Ansvar

I avsnittet problem och ansvar analyseras först de problembeskrivningar som skildrats i rapporteringen rörande sexuella trakasserier och övergrepp, följt av en mer övergripande analys kring huruvida dessa problem kan ses som samhällsproblem eller problem kopplade till specifika individer. Efter detta redogörs analysen av vem som anses ansvarig för att lösa de problem som idag finns rörande sexuella trakasserier samt övergrepp.

7.2.1 Problembeskrivningar

Nedan redovisas och analyseras samtliga problem som återfunnits i de olika artiklarna.

Tystnadskultur

En tystnadskultur nämns direkt eller indirekt i 21 (28%) av artiklarna. I flera av dessa artiklar nämns begreppet tystnadskultur som ett stort problem på arbetsplatsen eller i samhället. Exempelvis beskrivs i musikernas upprop #tystnadtagning hur *"Vi knyter näven i fickan och nämner det sällan, knappt ens till varandra. Tystnadskultur råder"* (DN 18/11 2017), och företaget IF:s chefer säger att de själva måste ta ansvar för att tystnadskulturen ska försvinna från arbetsplatsen (DN 24/11 2017). Dessa artiklar nämner själva begreppet "tystnadskultur" och talar om det som något problematiskt.

Andra artiklar talar istället mer indirekt om en tystnadskultur. Detta sker exempelvis genom att tala om hur utsatta inte vågar berätta vad som hänt dem samt stigmatisering i samhället kring våldtäkt. En utsatt kvinna berättar hur *"Ån i dag kan jag känna skam och få bilder i mitt huvud från de gångerna han utnyttjade mig sexuellt. Det tog mig flera år*

att våga prata om det öppet." (Expressen 29/10 2017), medan en annan kvinna berättar hur hon inte kan tala om det hon utsatts för med vissa vänner eller nya bekantskaper på grund av stigmatiseringen som finns kring våldtäkt (Expressen 20/10 2017). Båda dessa exempel talar om ett problem med att en inte vågar tala om det som hänt eller inte känner att det är socialt accepterat. Utan att benämna detta som en tystnadskultur så talar de därmed om en.

Ett tredje återkommande tema är att tala om Metoo som en positiv utveckling där offer nu vågar bryta tystnadskulturen och prata om det de utsatts för. Ett typiskt exempel på hur detta kan se ut är när kriminologen Nina Rung berättar hur hon efter Metoo genombrött *"fått en lång rad mejl och samtal från unga kvinnor som nu vågat anmäla övergrepp de utsatts för"* (DN 18/10 2017). Även dessa uttalanden antyder att det finns en tystnadskultur i vårt samhälle, dock pekar denna typ av artikel även på att denna kultur kanske redan är på väg bort till följd av Metoo.

Även om alla dessa citat skiljer sig åt skildrar samtliga att "inte tala" som något problematiskt – genom att betona att de inte vågat, att de inte kan tala på grund av stigmatiseringen, hur de knyter handen i fickan istället för att nämna vad som hänt eller företaget som anser att de måste ta ansvar för att bli av med tystnadskulturen. Dessa uttalanden bidrar tillsammans till en större helhet, och oavsett om de nämner ordet tystnadskultur eller ej bidrar de till gestaltningen av en problematisk tystnadskultur.

Manlighet och mäns agerande

Vissa artiklar gestaltar problemen som lyfts fram under Metoo som orsakade av manlighet och mäns agerande. Denna gestaltning förekommer i 15 (20%) av de analyserade artiklarna. Dessa artiklar kan sedan delas upp i två typer, där den första talar om manlighet som ett större samhällsproblem, och den andra talar om att det finns individuella problematiska män. En *problematisk manlighet i samhället* återfinns i 8 (11%), och *individuella mäns agerande* i 7 (9%) av artiklarna.

Ignorans och manlighet i samhället

Artiklar rörande manlighet i samhället gestaltar manlighet och mäns agerande som ett större samhällsproblem. Radioprataren Titti Schultz citeras från sitt Instagraminlägg av Aftonbladet, där denne skriver *"Skulden är männens. Ja ja, det finns jättefina män, de männen har dock inga behov av att påpeka hur fina och bra de är. Det kommer naturligt, de lär sina söner. Alla andra måste ta eget ansvar, gör om och gör rätt. För jag och andra*

kvinnor är inte 'känsliga' och 'lättkränkta' (Aftonbladet 18/10 2017). Journalisten Nivette Dawod säger i sin tur att "sexuella trakasserier och otrevligt beteende från mäns håll har pågått under decennier" (DN 22/10 2017). Vilka en väljer att intervjua, eller citera, påverkar den vinkel samt gestaltning en artikel får. Därmed påverkar denna typ av uttalanden även gestaltningen av de problem som lyfts under Metoo i medierna. Dessa uttalanden skildrar en bild av män och manlighet som ett större, mer generellt, problem och kan ses som typiska exempel på hur män lyfts som ett samhällsproblem. De beskriver inte hur "vissa män" orsakar problem i vårt samhälle – utan hur mäns beteende har låtit fortsätta, men hur det nu är dags för förändring där alla män behöver ta sitt ansvar.

I denna problembeskrivning ingår även artiklar som talar om hur män inte förstår eller nonchalerar Metoo rörelsen samt kvinnors berättelser. Ett talande exempel kommer från Aftonbladet, som i en undersökning kommer fram till att: *"Just gruppen medelålders män verkar ha extra svårt att förändra sitt beteende /.../ Bara en av 20, 5 procent, av männen över 50 år medger att de förändrat sitt beteende."* (Aftonbladet. 8/3 2018). Denna typ av uttalanden visar på ett större problem än endast män som förövre. De bidrar även till en gestaltning av män som lite ignorant samt arrogant inställda till Metoo och de brister rörelsen lyft i samhället.

Individuella mäns agerande

En skådespelerska vid Dramaten uttrycker i en intervju hur *"det finns ju en del manliga skådespelare som är ganska obehagliga och besvärliga. De utnyttjar sin ställning otroligt mycket"* (Expressen, 13/11 2017). Till skillnad från de tidigare artiklarna lyfter denna hur "en del manliga skådespelare" är problemet, och diskuterar inte män som ett större mer generellt problem. Utan det finns problematiska individer som är en del av orsaken till de problem som idag finns med sexuella trakasserier och övergrepp. Detta är ett typiskt exempel på hur artiklar i denna kategori porträtterat vissa mäns agerande som problemet.

Bristande stöd eller engagemang från arbetsgivare

Ytterligare ett återkommande problem är hur arbetsgivare samt chefer i olika organisationer har brustit i sitt stöd samt arbetssätt. Det beskrivs i flertalet artiklar hur arbetsgivare varit medvetna om olika individers problematiska beteende men inte agerat, eller agerat felaktigt. Dessa problem skildras i 20 (27%) av artiklarna.

En kvinna som uppger att hon blivit sexuellt ofredad av programledaren Martin Timell berättar hur produktionsbolaget för Äntligen hemma istället för att hjälpa henne kom med ursäkter för Timells beteende – och gav henne en löneförhöjning (DN 7/3 2018). Expressen rapporterar i ett annat reportage att *"Flera medarbetare på Aftonbladet framför kritik och hävdar att cheferna inte gripit in i tid mot Virtanen och att de har sett mellan fingrarna med hans agerande. De ska ha skyddat honom på grund av hans starka ställning"* (Expressen, 25/10 2017). Gunilla Axén, som vid tillfället jobbade som utvecklingschef för svenska fotbollsförbundet, har berättat att hon fått opassande bilder skickade till sig från män i landslaget. När hon visat detta för sin förbunds- och säkerhetschef skall denne ha svarat att hon fick ta i tu med frågan själv (DN28/10 2017).

Samtliga av dessa citat gestaltar företag som agerat felaktigt och skyddat de skyldiga. I flera fall har dessutom ledningen varit medvetna om det som skett men trots detta inte gett stöd till de utsatta, eller stått upp för förövarna trots deras agerande. I denna kategori framgår det att företagen agerat omoraliskt och prioriterat framgångsrika individer före den utsattes berättelse samt välmående.

Problematiska strukturer och kulturer

Gestaltningen av problematiska strukturer eller kulturer förekommer i 23 (31%) av artiklarna. Dessa sträcker sig från beskrivningar av machokulturer och sexistiska kulturer till strukturer som gynnar män. Dessa kulturer och strukturer påtalas på flera olika sätt och i olika sammanhang.

Aftonbladet beskriver hur de granskat machokulturen på Dramaten (Aftonbladet, 17/11 2017) och Dagens Nyheter rapporterar att sexuella trakasserier blivit en del av elevers vardag i skolan (DN, 23/11 2017). Samtidigt diskuteras samhällets sexistiska kultur av Bonniers digital chef: *"Det har aldrig varit tydligare hur gigantiskt problemet med sexuella trakasserier mot kvinnor är. Det är en kultur."* (DN, 18/10 2017). Dessa exempel talar om olika situationer men pekar alla på att det finns problematiska kulturer runt i kring oss.

Även problematiska köns-strukturer berörs i flera artiklar. Exempelvis påtalas problemet kring hur unga kvinnor inom politiken blir utsatta för sexuella ofredanden i större utsträckning än män, där de som utnyttjar främst är äldre män i maktpositioner (Expressen, 18/11 2017). Även svenska kyrkan lyfter problematiska strukturer i sitt

upprop, och säger bland annat att *"också inom kyrkan har förövare skyddats, brottsutsatta bestraffats och övergrepp tystats ned. Också inom kyrkan har män uppmuntrats, befordrats och tagit plats på icke-mäns bekostnad. Det är nog nu."* (Expressen, 25/11 2017).

Dessa gestaltningar skiljer sig något åt, men har den gemensamma nämnaren att samtliga skildrar problemet som ett större samhällsproblem – där det är strukturer och/eller kulturer som resulterat i den problematik som nu uppdagats. Det framgår att det inte är enstaka individer inom exempelvis kyrkan eller i samhället som orsakat dessa problem – utan det är en större helhet, en kultur, som gör det möjligt för detta att fortsätta.

Enskild förövare

19 (25%) av artiklarna skildrar en problembeskrivning som endast rör en enskild förövare, och där en koppling till ett större samhällsproblem inte görs. Exempelvis citat som *"TV4 skakas i sina grundvalar sedan kvinnliga tidigare medarbetare gått ut offentligt och avslöjat den populära programledaren Martin Timells 'sexism, rasism och homofobi'"* (Expressen, 22/10 2017) kan ses som ett typiskt exempel på hur en ensam individ skapar problem. I dessa artiklar skildras inte män överlag, eller en kultur, på exempelvis TV4 som problemet. Istället lyfts endast denna ensamma individ som inte beter sig som denne borde och som kanalen inte hanterat på rätt sätt.

Hos dessa förövare skildras en bristande moral, vilket är en av de generiska gestaltningar som ofta förekommer inom nyhetsrapporteringen. Martin Timell har gjort sexistiska, rasistiska och homofobiska uttalanden, medan en skådespelare på Dramaten betett sig oacceptabelt och satt skräck i sina kollegor genom att *"ha kastat föremål och hotat andra anställda."* (Aftonbladet 17/11 2017). Dessa incidenter beskriver beteenden som inte anses socialt accepterade, och gestaltar dessa individers bristande omdöme samt omoraliska beteende.

Utbrett problem

Att det finns ett omfattande problem med sexuella övergrepp samt ofredanden i samhället gestaltas i 25 (33%) av artiklarna.

Samtliga medier har rapporterat kring den stora mängd uppdateringar och berättelser som framkommit i och med Metoo:s genomslag. Exempelvis skrev Expressen *"På sociala*

medier sprider sig hashtaggen #metoo som en löpeld. Under hashtaggen berättar tusentals både berömda, och okända, kvinnor om sina erfarenheter av sexuella trakasserier och övergrepp." (Expressen, 17/10 2017). Detta är ett typiskt exempel på hur det kan se ut. Språkbruket gör det tydligt att medierna inte försöker ifrågasätta kvinnornas berättelser – utan snarare vill lyfta ett omfattande samhällsproblem. Genom att, i detta fall, skriva att tusentals kvinnor "berättar" om sina "erfarenheter" blir det tydligt att artikeln ser dessa anklagelser som legitima och inte påhittade.

En annan, inte lika vanligt förekommande, typ av rapportering som stärker skildringen av sexuella trakasserier som ett utbredd problem görs i en artikel av Dagens Nyheter, där tidningen redogör för en undersökning som visar att nästan var fjärde kvinna utsatts för sexuella trakasserier på sin arbetsplats (DN, 24/10 2017). Återigen gestaltas sexuella trakasserier som ett utbredd problem som drabbar många, fast denna gång genom att lyfta fakta från en undersökning istället för rapporteringar från sociala medier.

Utöver detta har även rapporteringar kring olika upprop sorterats i denna kategori. Dessa artiklar ser oftast ut på ett liknande sätt och skriver exempelvis: *"i onsdags gick 2 290 kvinnliga idrottsprofiler ut och skrev under #timeout."*(Aftonbladet, 24/11 2017). Dessa artiklar bidrar till bilden av att det finns många, inom diverse branscher, som ser sexuella trakasserier som ett stort problem i samhället eller på arbetsplatsen. Därmed anses dessa artiklar i denna analys även bidra till gestaltningen av trakasserier som ett utbredd problem, genom att påvisa att det inte bara är medierna som anser att problemet är utbredd.

Det individuella skuldbeteendet

I 6 (8%) av artiklarna lyfts problembeskrivningen att individer skuldbelägger sig själva. Denna problematik förmedlas dels av personer som varit utsatta men även av andra. Exempelvis säger beteendevetaren Maria Bauer att *"En anledning att utsatta inte anmäler eller säger ifrån är att de känner skam. Metoo har flyttat skammen tillbaka till de män som gått över gränsen"* (Aftonbladet, 26/11 2017). Citatet talar om en skuld offer känner inför något som inte är deras fel. På ett liknande sätt talar andra som själva varit utsatta om den skuld och skam en känner som offer, och känslan av att en får skylla sig själv. Exempelvis delar My Martens, från programmet Ensam mamma söker, med sig av sin historia och känsla av skam för att hon *"vill hjälpa andra som har blivit utsatta. Man känner ofta skuld och skam, trots att det aldrig är ens eget fel"* (Aftonbladet, 29/10 2017).

Dessa artiklar får problemet att framstå som ett större problem än något som bara drabbar dem själva eller enskilda individer, genom att artiklarna talar om att vilja hjälpa andra och beskriva utsatta som en grupp som känner skam. Med andra ord ses problemet med det individuella skuldbeteendet som ett större problem, ett problem som drabbar utsatta individer men är omfattande nog att ses som ett samhällsproblem.

7.2.2 Övergripandeanalys – ett samhällsproblem eller individproblem?

De gestaltningar som redogjorts för ovan bildar tillsammans två större teman. Dessa kan på ett mer övergripande plan delas upp i artiklar som lägger skulden på individnivå samt samhällsnivå. Dessa benämns som episodiska samt tematiska gestaltningar. Där en tematisk gestaltning skildrar ett ansvar på en djupare samhällsnivå, medan den episodiska gestaltningen lägger ansvar och skuld på enskilda individer.

Tematisk gestaltning

Gemensamt för kategorierna *tystnadskultur, problematiska strukturer och kulturer, det individuella skuldbeteendet, manlighet i samhället* samt ett *utbrett problem* är att de lyfter problemen till en större samhällsnivå. När alla dessa tematiska gestaltningar slås samman, och de gånger flera olika gestaltningar förekommer i samma artikel räknas bort, förekommer tematiska gestaltningar i 44 (59%) av artiklarna.

Gestaltning används för att reducera komplexiteten och ge en händelse mening, vilket bland annat görs genom val av perspektiv. I de ovanstående kategorierna har flera olika gestaltningar gjorts – genom att skildra olika problematiker och se problemen från olika perspektiv. Dessa faller dock samman under den mer övergripande gestaltningen av sexuella trakasserier och övergrepp som ett samhällsproblem. Att tala om kulturer samt strukturer antyder att detta är något som finns i vårt samhälle som påverkar oss alla och inte endast orsakas av en eller fåtal "problematiska" individer.

Dessa olika gestaltningar skildrar även hur män gynnas av rådande strukturer och kvinnor missgynnas. De skildrar en tystnadskultur där kvinnor inte vågar berätta eller inte känner sig trodda, att det finns strukturer som gör att kvinnor är mer utsatta än män, att kvinnor själva tar på sig skulden för det de utsatts för, en sexistisk kultur som främst drabbar kvinnor samt ett samhälle där bland annat var fjärde kvinna upplever att de blivit utsatta för sexuella trakasserier eller ofredanden på arbetsplatsen. De olika problem som skildras bidrar därmed även till en ytterligare gemensam gestaltning som

påvisar vilken del av vårt samhälle som gynnas och vilken som missgynnas av rådande strukturer. Dessa gestaltningar beskriver hur mäns manlighet, och kvinnors utsatthet, på en samhällsnivå kan anses vara grunden till många av de problem Metoo har lyft.

Episodisk gestaltning

Bristande stöd och engagemang från arbetsgivare, individuella mäns agerande samt enskild förövare gestaltar ett problem på individnivå, kopplat till specifika personer eller mindre grupper. Dessa gestaltningar ser inte problemen från ett samhällsperspektiv – utan problemen ses som en följd av enskilda individer eller grupper (exempelvis en företagslednings) agerande.

När ett fenomen gestaltas lyfts vissa aspekter fram medan andra väljs bort för att förstärka gestaltningen. Att exempelvis vid upprepade tillfällen beskriva Martin Timell som en ensam problematisk individ på TV4, som fått obefogat mycket spelrum av ansvariga, blir därmed ett sätt att stärka en viss gestaltning: Samtidigt som detta kan resultera i att en bredare problematik rörande arbetsplatsen utesluts. Totalt förekommer episodiska gestaltningar, efter att samtliga artiklar slagits samman, i 37 (49%) av artiklarna. Vid ett fåtal tillfällen förekommer dessa episodiska gestaltningar i en artikel tillsammans med en tematisk gestaltning. Dessa tillfällen är dock så få att de inte kan ses som något annat än undantag.

7.2.3 Lösningar och Ansvar

I vissa av de analyserade artiklarna presenteras olika lösningar eller förslag på förändringar som bör göras för att komma till rätta med problemen med sexuella trakasserier och övergrepp. Alla dessa lösningar lägger direkt, eller indirekt, ansvar på exempelvis samhället, politiker, allmänheten, specifika individer eller grupper att agera eller göra en förändring. Här presenteras först de lösningar som identifierats, detta följs sedan av en analys kring vem som bär ansvaret för att genomföra dessa lösningar.

Förslag på lösningar var överlag inte lika vanligt förekommande som problembeskrivningar. Uppmaningar om att *anmäla, prata om det* samt att *män ska ta ansvar* är dock de vanligast förekommande och mest konkreta förslagen. Utöver dessa har många av de chefer samt ansvariga som intervjuats kring brister på deras arbetsplatser presenterat redan påbörjade insatser, med avsikt att lösa situationen. Dessa lösningar presenteras under rubriken "Lösningar på arbetsplatsen".

Anmäl

I 8 (11%) av artiklar uppmanas offer att anmäla vad de utsatts för. Dessa uppmaningar kommer från kvinnor som varit utsatta och arbetsgivare, men även från exempelvis statsministern Stefan Löfven – som i en artikel uppmanar kvinnor att våga anmäla till polisen (Expressen, 20/10 2017). Gemensamt för majoriteten av dessa artiklar är att de presenterar att anmäla som ett sätt att få upprättelse, vilket även vid flera tillfällen läggs fram som något som kan hjälpa den utsatta att komma över eller bearbeta händelsen.

Män ska ta ansvar

Uppmaningen att män skall ta ansvar förekommer i 7 (9%) av artiklarna. Dessa kan delas upp i två typer – där den första talar om hur *män som grupp* ska ta ansvar, och den andra om hur de *män som utsatt kvinnor* ska ta ansvar.

Att män som grupp måste ta ansvar lyfts i 4 av artiklarna. Dessa artiklar talar om hur även män måste engagera sig i dessa frågor, våga säga ifrån och stå upp för kvinnor. Ett typiskt exempel på detta är Instagramprofilen Tora Rydelius som säger att *”Hon hoppas att publiceringarna ska leda till att fler män förstår hur stort problemet är, och att de själva tar ansvar för att förhindra och förebygga sexuella övergrepp”* (DN, 19/10 2017). Dessa uttalanden talar till männen i vårt samhälle som helhet – där alla bör bidra till en lösning på problemet.

Resterande 3 artiklar talar istället om hur män som utsatt kvinnor måste ta ansvar för sina handlingar. Socialdemokraternas partisekreterare uttrycker exempelvis att *”Vi har alla ett ansvar för våra handlingar, oavsett om vi är man eller kvinna. Jag är övertygad att det här kommer påverka mäns beteenden och det kommer påverka kulturen i hela samhället.”* (Expressen 18/11 2017). Denna typ av skildring fokuserar på att män inte skall komma undan med denna typ av beteende – utan måste ta ansvar för sina egna handlingar – och fokuserar därmed endast på de män som utfört någon typ av övergrepp eller övertramp.

Prata om det

Uppmaningen att prata om det förekommer i 9 (12%) av artiklarna. Dessa kan delas upp i tre olika innebörder. Den ena, som förekommer i 3 av artiklarna, handlar om hur vi som *samhälle måste fortsätta, och våga, prata* om sexuella trakasserier och övergrepp. Den andra skildringen handlar om att *våga säga ifrån*, och förekommer i 3 artiklar, den

sista är att *anmäla eller berätta* för arbetsgivare. Denna uppmaning förekommer i 4 artiklar (en av dessa förekommer även i *att säga ifrån*).

I de artiklar som lyfter att det generellt måste pratas mer om sexuella trakasserier och övergrepp uppmanar *samhället som helhet* att tala mer om problemen. En artikel hävdar exempelvis att vi måste börja diskutera sexuella trakasserier samt övergrepp i samhället för att komma till bukt med problemet (DN 18/10 2017). Detta är ett återkommande tema i denna kategori. Alla tre artiklarna talar om hur vi inte kan lösa problemet om vi inte talar om det och lyfter dessutom det till en samhällsnivå – där alla bär en del av ansvaret till att det blir förändring.

Beteendevetaren Maria Bauer är i sin tur ett typiskt exempel på hur lösningen att *säga ifrån* skildras. Hon uttrycker att *"Det är bara vissa män som bär skuld. Men vi bär alla ansvar för att säga nej, sätta ord på saker eller att anmäla"* (Aftonbladet 26/11 2017). Detta lägger ansvar på kvinnor att agera i situationer där de känner sig utsatta, och menar att kvinnorna själva också har ett ansvar i att se till att inga övertramp görs.

Även förslagen som uppmanar kvinnor (eller män) att *anmäla eller berätta* lägger ansvar på de utsatta att agera. En företrädare från Unionen talar om hur det är viktigt att anmäla vad som sker på arbetsplatsen, även om en är orolig för hur det kan påverka arbetssituationen. Detta på grund av att om ingen anmäler är det svårt att förändra kulturen på en arbetsplats (DN 24/10 2017). Ansvaret hamnar här på den enskilda, utsatta, individen att agera för att förändra den problematiska kulturen på arbetsplatsen.

Lösningar på arbetsplatsen

Under denna rubrik diskuteras de åtgärder olika företag uppger att de inrättat efter Metoo:s genomslag. I 9 (12%) av artiklarna presenteras det att *interna utredningar* ska, eller har, påbörjats på arbetsplatsen. Dessutom rapporteras det att *externa utredningar* tillsats i 6 (8%) av artiklarna. En annan lösning på problemen som förekommer i 5 (7%) av artiklarna är *avslutat samarbete med anklagade individer*.

Utöver journalisten som skriver ett reportage kan även den intervjuade (en källa) försöka påverka gestaltningen av en viss händelse. Att berätta att en gör insatser för att komma till bukt med de problem som lyfts under Metoo kan därmed ses som ett sätt för företagen att försöka påverka gestaltningen. Genom att förmedla att de, trots tidigare

misstag, arbetar aktivt för att lösa den problematiska situationen. Ett exempel på detta finns i Dagens Nyheter, där de skriver att: *"På onsdagen berättade Aftonbladets chefredaktör Sofia Olsson Olsén att tidningen har inlett en egen utredning efter att en av dess profilerade medarbetare anklagats för våldtäkt."* (DN 20/10 2017). Hon erkänner här att det finns problem inom företaget, men förmedlar samtidigt att de arbetar med att lösa dem. Förutom att det kan vara ett sätt att framstå i bättre dager i medierna kan dessa utredningar även ses som en metod för att lösa problemet – eller få bättre förståelse för den. Men även om detta är fallet blir dessa uttalanden ett sätt att förmedla att en valt att agera på de problem som identifierats. Dessa uttalanden kan därmed ses lika mycket som krishantering som en lösning på problemet.

Analysen visar att det från företagets sida ses som en lösning av problemen på arbetsplatsen, eller en väg till en lösning, är att utreda eller göra sig av med dem individer som ställt till problem. Denna del är dock svår att analysera vad gäller frågan om vem som bär ansvar – bortsett från när den anklagade får sparken, och denna därmed anses vara både problemet och lösningen. En utredning skall trots allt resultera i ett förslag på lösningar eller en större inblick för att fatta rätt beslut. En utredning lägger därmed inte ansvar på någon eller något förrän den är klar.

7.2.4 Övergripandeanalys - Vem bär ansvar?

Att i gestaltningen av ett problem eller fenomen fördela ansvar är en vanligt återkommande, generisk, gestaltning. I denna analys kopplas de förslag på lösningar som återfunnits i texterna till vem eller vilka som anses vara ansvariga för att genomföra de förändringar som dessa lösningar kräver.

De lösningar som identifierats under kodningen är främst kopplade till individer och individuellt handlande. Att kvinnor (eller utsatta män) skall säga nej, berätta om vad som drabbat dem samt att anmäla lägger ansvar på utsatta att själva agera. Även om det tydligt framgår i dessa gestaltningar att det är kvinnan som är utsatt är det även denne som ska se till att problemet får en lösning. Endast tre artiklar diskuterade att vi måste prata mer om sexuella trakasserier på en högre samhällsnivå – där vi alla har ansvar för att starta en diskussion som kan leda till förändring.

I kontrast till de gestaltningar som placerade ansvaret att agera på den utsatta, lade uppmaningen att män skall ta ansvaret att agera på männen. Att lyfta att män

ska ta ansvar för sina egna handlingar förflyttar ansvaret från offret till förövaren – men även denna ansvarsfördelning fokuserar på den enskilde individen och dennes ansvar för sina handlingar. Att män skall engagera sig och säga ifrån kan även det ses som att det är den enskilde mannens ansvar. Dock tilltalar dessa artiklar många gånger män som en kollektivhelhet, eller större grupp, där förändringar i uppfattningar samt engagemang inom denna grupp behövs. Dessa artiklar kan därmed anses skildra hur mäns synsätt och agerande måste förändras på en samhällsnivå.

Sammanfattningsvis kan en överlag se att även om många av de problemgestaltningar som presenterades tidigare var tematiska, det vill säga problem på en större samhällsnivå, så är majoriteten av de lösningar och ansvarsfördelningar som presenteras riktade till enskilda individer (episodiska). En möjlig förklaring kan vara mediernas vilja att reducera komplexiteten i olika fenomen. Att ge handfasta råd om att säga nej, tänka över sitt beteende eller anmäla kan anses vara lättare att gestalta än hur allmänheten samt samhället skall ta ansvar och förebygga sexuella trakasserier. Sammantaget kan vi därmed se att ansvar i dessa problemgestaltningar i stor utsträckning läggs på individuella kvinnor samt män som ska agera eller ändra sitt beteende.

7.3 Utsatta och Anklagade

Utsatta och anklagade är de huvudsakliga aktörer som skildrats i mediernas rapportering kring Metoo. I första delen av denna analys tittas det närmare på hur utsatta får komma till tals och i vilka sammanhang. Efter detta tittas det närmare på de anklagade och när samt hur dessa får en chans att komma till tals. Detta följs av en mer övergripande analys kring de två grupperna.

7.3.1 Utsattas berättelser

Utsatta utgör i denna kategori alla som kommer till tals och på något sätt varit utsatta för sexuella trakasserier eller övergrepp. Dessa personer kom till tals i 39 (52%) av artiklarna. Personliga berättelser om hur man utsatts är vanligt förekommande bland utsattas uttalanden, men även exempelvis historier kring bemötande från arbetsplatser eller vänner, personligt bearbetande samt upprättelser förekommer. De senare förekommer i stor utsträckning i kombination med att det personen utsatts för (dennes personliga berättelse) redogörs.

På grund av den stora mängd artiklar som kodats i denna kategori har dessa, efter en genomgång av samtliga artiklar, delats upp ytterligare en gång för att identifiera i vilket sammanhang utsatta kommer till tals. Av de 39 artiklar där utsatta kommer till tals är 5 (13%) från *upprop*, 18 (46%) artiklar som gestaltar någon typ av *skandaler eller avslöjanden* samt 16 (41%) artiklar där *utsattas berättelser skildras* utan att anklagelser görs mot varken företag eller kända personer.

Berättelser som skildrar skandaler och avslöjanden

I många av de artiklar som analyserats används personliga berättelser för att skilda någon typ av kris, skandal eller avslöjande. Dessa artiklar pekar inte enbart på problem med sexuella övergrepp samt ofredanden, utan uppmärksammar problemen i relation till specifika företag eller personer.

I ett långt reportage om Aftonbladets ledarskribent Fredrik Virtanen citeras många som säger sig ha blivit utsatta av denne. Exempelvis skriver Expressen om en kvinna som *"skriver att hon som 16-åring träffade Virtanen utanför en Stockholmskrog. Han ska då ha bett henne följa med hem och "dricka sprit", varpå han följer efter henne till hon säger ifrån på skarpen (Expressen 25/10 2017)*. Här används flickans berättelse för att skapa en viss gestaltning av Fredrik Virtanen – de fel han gjort och vem han är som person. Beskrivandet av Virtanen som en man som bland annat försöker ragga på minderåriga och bjuda dem på sprit bidrar onekligen till en gestaltning av Virtanen som en mindre sympatisk individ. Denna artikel kan anses vara något av ett extremfall, på grund av den mängd uttalanden samt utlägganden som sker inte bara kring hur Virtanen behandlat kvinnor, utan även kring hans övriga liv och droganvändande. Exemplet är dock talande för hur olika berättelser, på ett liknande sätt, används i flertalet artiklar för att stärka gestaltningen av en individ och dennes agerande.

På liknande sätt har utsatta även kommit till tals i sammanhang där diverse företag haft missförhållanden under en längre tid, eller där ledningen på dessa företag misskött sin roll. Exempelvis uttalar sig en skådespelerska om hur vissa män på Dramaten utnyttjar sin ställning (Expressen 13/11 2017). Medan en annan kvinna, som redogjort under *Bristande stöd eller engagemang från arbetsgivare*, uppger att produktionsbolaget för Äntligen hemma kommit med ursäkter för det sexuella ofredande Martin Timell utsatt henne för, och istället för att vidta åtgärder gett henne en löneförhöjning (DN 7/3 2018). Båda dessa artiklar är typiska exempel på hur personliga berättelser används i ett

sammanhang för att gestalta en kris eller skandal. Vilka källor som används påverkar den gestaltning som görs: Genom att inkludera berättelser från personer som har en relation till dessa företag stärker medierna därmed en viss gestaltning – i dessa fall gestaltningen av företag som misskött hanteringen av övergrepp, samt skildringen av företag med interna problem.

Upprop

Samtliga berättelser som skildras i uppropen beskrivs i några få rader. *"En etablerad manlig skådespelare viskar när vi rör oss bakom scenen: 'Jag blir så tänd på dig att jag spelar med halvstånd hela tiden' varpå han lägger min hand på sitt kön"*(Aftonbladet, 13/11 2017) är ett typiskt exempel på hur detta kan te sig. I de artiklar där utsatta kommer till tals inom ramen för upprop används berättelserna för att understryka de problem som dessa upprop uppger att finns inom branschen.

Utsattas berättelser

I den sista formen som utsatta har kommit till tals finns inga tydliga kopplingar till kända individer eller uthängandet av specifika företag. I denna kategori har kända samt okända personers berättelser skildras. Dels genom intervjuer, dels genom att dessa historier citerats från sociala medier. I vissa artiklar tar berättelsen stor plats eller utgör hela artikeln. Exempelvis skildrar en hel artikel hur sångerskan Carola som 11åring blev utsatt för övergrepp av en kvinna på ett läger (Expressen 18/10 2017).

I majoriteten av artiklarna används dock berättelserna för att förstärka eller understryka den gestaltning som gjorts i resterande delar av artikeln. En artikel handlar om hur chefer gör sig skyldiga till 25% av alla övergrepp som sker, och i denna artikel berättar en kvinna vid namn Ida hur hon blivit utsatt för sexuella trakasserier av en tidigare chef (Expressen 29/11 2017). En annan artikel talar om hur utbredd problemet är, och att många nu går ut på sociala medier med sina berättelser, samtidigt som de citerar flertalet kända personers berättelser från sociala medier (Aftonbladet 18/10 2017). Att välja dessa personers berättelser som källor i reportagen stödjer den gestaltning mediet haft för avsikt att skildra. Att berätta Idas berättelse om hur hon utnyttjas av en chef ger stöd till den undersökning som publicerat. Samtidigt som att citera flera kända personers uttalanden under Metoo ger stöd till artikelns påstående att det finns ett omfattande problem, och att många nu valt att dela sina historier med allmänheten.

7.3.2 Anklagades försvarstal

Anklagade personer kommer till tals i 6 (8%) av alla artiklar, vilket innebär att anklagade kommer till tals i betydligt lägre utsträckning än utsatta. Endast en av dessa artiklar fokuserar helt på den anklagades berättelse. Detta är en intervju med programledaren Lasse Kronér. I artikeln beskriver Kronér hur han uppfattat att intresset från kvinnan, som anklagat honom för sexuellt utnyttjande av person i beroendeställning, var ömsesidigt. Hur hans enda misstag på 35 år varit att säga ett dumt ord till en producent, och hur han och kvinnan efter att hon slutat på kanalen under en tid hade ett förhållande som avslutats på hans initiativ (Aftonbladet, 22/10 2017). I artikeln är det ingen annan än Kronér som kommer till tals, och det är därmed inte heller någon som säger emot (eller bekräftar) hans historia. En artikels gestaltning kan påverkas av både journalisten samt den som intervjuas. Att försöka förmedla en viss gestaltning kan vara en metod för att få medhåll och stöd – eller neutralisera motstånd. I detta fall har Kronér personligen mycket att vinna på att påverka gestaltningen av vad som skett mellan honom och denna kvinna till sin fördel. Genom intervjun skildras Kronér som en individ som inte gjort något fel, och mer än något kan ses som ett offer för kvinnans anklagelser. På grund av att ingen alternativ bild av det som sägs presenteras – exempelvis genom en kommentar från kvinnan – blir det ingen som säger emot Kronérs skildring av händelsen.

I resterande artiklar har de anklagade, namngivna samt ickenamngivna, i intervjuer kommenterat de anklagelser som kommit fram. I två av dessa artiklar säger Socialdemokraten Roger Mogert att han är djupt ledsen, vill be om ursäkt och har sökt hjälp (Aftonbladet 24/11 2017; DN, 24/11 2017). I en artikel som konstaterar att Dramaten ställer in föreställningar till följd av anklagelser mot en av dess medarbetare svarar denne på anklagelserna: *"Nej nej nej nej, absolut inte. Ni har pratat med en massa människor som sprider rykten, och pressas till att säga vad de säger."* (Aftonbladet 17/11 2017). En landslagsspelare som Axén anklagat för att ha skickat penisbilder säger att han inte riktigt minns – men har det skett måste det vara till följd av kraftigt alkoholintag (Expressen, 27/10 2017). Slutligen citeras Lars Ohly från ett inlägg denne själv lagt upp på sociala medier – där han säger att han blivit polisanmäld men *"Nu är jag inte rädd för att något jag gjort är brottsligt i lagens mening, men det är inte poängen. Poängen är i stället att inse att varje kvinna som nu beskriver hur de utsatts för oacceptabla beteenden har rätt till sin historia"* (Expressen, 25/11 2017).

Dessa personer har valt att bemöta anklagelserna på olika sätt. Både landslagsspelaren samt skådespelaren från Dramaten antingen förnekar eller försöker bortförklara det som skett, Mogert väljer att erkänna sina misstag och be om ursäkt. Ohly erkänner i sin tur lite vagt att han kanske gjort något oacceptabelt, men det var i alla fall inte olagligt. Det finns med andra ord inga gemensamma nämnare för hur dessa personer valt att förmedla sin bild av det som inträffat. Gemensamt för dessa fem uttalanden är dock att de förekommer i samma artiklar som de snesteg de anklagats för redogörs. De kommer alltså endast till tals i sammanhang där de ombeds försvara eller förklara ett visst beteende. Precis som i fallet med Kronér kan dessa individer försöka påverka gestaltningen av dem själva i reportaget – men i dessa fall sker inte detta utan att konkurrerande gestaltningar förekommer.

7.3.3 Utsatta och Anklagades funktion i medierna

Som redovisat får utsatta komma till tals i stor utsträckning i mediernas reportage. Att utsattas berättelser rapporteras i denna utsträckning kan kopplas till den generiska gestaltningen Personifiering. Denna typ av gestaltning ger den aktuella händelsen eller frågan ett mänskligt ansikte genom individers egna berättelser.

Alla gånger någon utsatt delar med sig av sin berättelse, eller exempelvis hur de behandlats efter händelsen, förstärker denna berättelse på något sätt den gestaltning som mediet förmedlat i den specifika artikeln eller överlag i sin rapportering. Uppropen använder berättelserna för att styrka sin argumentation, medan berättelser om kända personers agerande och historier som stärker intrycket av en skandal eller problematiska arbetsförhållanden fyller samma funktion. De berättelser som tar upp hela, eller större delen av, ett reportage bidrar även de till de olika problembeskrivningar som tidigare identifieras i analysen. Med andra ord fyller dessa berättelser funktionen att förstärka den gestaltning som mediet har gjort, samtidigt de även ger händelsen ett mänskligt ansikte.

De anklagade får komma till tals i betydligt mindre utsträckning än de som blivit utsatta. Dessutom är det endast en gång en av dessa personer fått komma till tals utan att även andra perspektiv lyfts. Som tidigare diskuterats är val av källa en del av hur en viss gestaltning vinklas. Att välja att främst låta utsatta komma till tals kan därmed ses som ett medvetet val av medierna för att gestalta de problem Metoo försöker få fram som ett

stort och utbrett problem. Hade motsatsen gjorts – och fokus i medierna istället vart på att låta män (och kvinnor) som anklagats på sociala medier redogöra för sin version av historien – hade med största sannolikhet hela gestaltningen av Metoo och problemen som skildrats sett annorlunda ut. Istället för en gestaltning som skildrar utbrett problem är ett potentiellt resultat att Metoo hade gestaltats som en ”hashtag på nätet där kvinnor hänger ut oskyldiga män”, där männens berättelser hade fyllt funktionen att förstärka denna gestaltning.

De anklagade har nästan uteslutande kommit till tals i sammanhang där resterande del av artikeln förmedlar en negativ gestaltning av dem som personer. Personerna får en chans att komma med förklaringar eller försvar till de anklagelser som kommit fram, men endast Kronér ges en chans att i ett längre reportage redogöra för sitt perspektiv och hur han upplevt situationen. Det upplevs som att de anklagades historier fyller funktionen av att komma med ett nytt perspektiv, en chans att försvara eller förklara sig – samtidigt som de i praktiken inte ges nog med utrymme för att kunna påverka mediernas gestaltning av dem som personer.

7.3.4 Utsatta ges trovärdighet genom rapporteringen, inte anklagade

Att medierna främst har skildrat utsattas berättelser bidrar till att ge dem trovärdighet. Medierna ifrågasätter inte de utsattas berättelser, och vid de få tillfällen anklagade får komma till tals görs detta i en kontext där de anklagade främst får försöka försvara sig men inte förklara sitt eget perspektiv. Medierna bidrar därmed till en gestaltning av de utsatta som trovärdiga genom att skildra deras berättelser som sanna.

På grund av att de anklagade kommer till tals i mindre omfattning – och i mindre utsträckning i de artiklar de kommer till tals – ges anklagade inte samma chans att delge sin historia och påverka gestaltningen. Den begränsade skildringen, i form av både plats och tillfällen, resulterar i sin tur i att dessa anklagade inte framstår som lika trovärdiga. Undantaget är intervjun med Kronér, där denne utan ifrågasättande får delge sin version av vad som hänt, och det i artikeln istället är kvinnan som anklagat honom som skildras som mindre trovärdig.

8. Slutsats och Diskussion

8.1 Reflektion och slutsats

Studiens syfte är att analysera mediernas gestaltning av rörelsen Metoo samt de problem Metoo haft för avsikt att uppmärksamma. Analysen visar hur medierna haft en övervägande positiv gestaltning av Metoo, och genom sin rapportering kontinuerligt gett dem legitimitet genom att lyfta fram problemen med sexuella trakasserier och övergrepp som rörelsen haft för avsikt att skildra. Vidare gestaltar medierna flera olika problembeskrivningar kopplade till Metoo. Den övergripande analysen visar hur problemen med sexuella trakasserier både gestaltats som ett samhällsproblem och som ett problem på individnivå. Till skillnad från problembeskrivningarna är de lösningar som föreståtts dock nästan uteslutande gestaltade från ett episodiskt perspektiv – där enskilda individer ges ansvar för förändring. Det avslutande temat visar hur utsatta kom till tals i stora delar av artiklarna, dessa fick möjlighet att tala om vad som hänt dem samt följderna av detta i både deras privatliv och i arbetslivet. Dessa personliga berättelser användes dels i upprop för att underbygga upppropens krav och resonemang, för att skildra skandaler och avslöjanden samt för att underbygga olika gestaltningar i mediernas olika reportage. Anklagade kom i sin tur till tals i mycket begränsad utsträckning. I de fall detta gjordes fick de främst möjligheten att kort försvara eller förklara sig – men sällan något utrymme för att mer utförligt förklara händelsen från sitt eget perspektiv. Skildringen av utsatta och anklagade har resulterat i att de utsattas berättelser setts som trovärdiga. Till skillnad från den tidigare forskningen kring kvinnomord läggs därmed ingen skuld på offren, och inte heller presenteras några ursäkter för förövares beteende.

De tre analyserade temana samexisterar i nyhetsrapporteringen och är beroende av varandra. Exempelvis bidrar de personliga berättelserna till att stärka en viss gestaltning, samtidigt som dessa historier ger Metoo legitimitet genom att de personliga berättelserna stödjer rörelsens syfte och understöder bilden av ett omfattande problem. Om medier exempelvis skildrat problemen Metoo hjälpt till att föra fram i ljuset och samtidigt kritiserat Metoo i stor utsträckning hade troligtvis gestaltningen av fenomenet blivit betydligt mer komplicerad. Gestaltningens mål är att förenkla – vilket gör det till

en fördel att skildra ett problem på ett enhetligt sätt, eftersom detta skapar en övergripande och sammanhängande gestaltning kring allt som rör Metoo.

8.1.1 Överraskande mycket tematisk rapportering

Det är vanligare att medier använder sig av episodiska gestaltningar än tematiska, på grund av att det många gånger anses lättare att gestalta en nyhet episodiskt – då tematiska gestaltningar ofta kräver mer bakgrund och eftersökningar (Kim, 2015:554). Resultatet från analysen är därmed något överraskande, eftersom nästan 60 % av de problembeskrivningar som gjordes i medierna var tematiska. I dessa artiklar skildrades problemen som större än kopplade till enskilda individer och skapade bilden av ett stort omfattande problem. På detta sätt har det genom mediernas gestaltning blivit tydligt att det rör sig om ett stort samhällsproblem.

8.1.2 Mediernas rapportering – en förklaring till Metoo:s genomslog

Genom sina reportage har medierna med största sannolikhet hjälpt Metoo få det stora genomslog rörelsen fått. Metoo har varit beroende av att medierna ger dem uppmärksamhet, förmedlar vad rörelsen står för och sprider dess budskap för att få genomslog. Medierna kan dessutom påverka vad som i samhället ses som ett problem och inte, samtidigt som de kan påverka huruvida Metoo ses som något positivt eller negativt av allmänheten. Den legitimerande rapporteringen och bristen på kritik i medierna kan därmed ses som en del i förklaringen till att Metoo växt och blivit så mycket mer än en hashtag på sociala medier och fått den påverkanskraft rörelsen fått.

Med en tillbakablick till den tidigare forskningen kring feministiska rörelser blir det tydligt att Metoo fått en mer positiv representation än många av dessa grupper fått genom historien. Denna, för rörelsen, positiva gestaltning framgick även i tidigare forskning om Women's March 2017. En förklaring till gestaltningen av Women's march ansågs vara att gruppen haft en större chans att via egna kanaler påverka mediernas gestaltning. Kanske är det även fallet här – där det troligtvis är få som inte tagit del av inlägg kopplade till Metoo i sina egna sociala medieflöden. Vad som med säkerhet även kan ha bidragit är samhällets syn och inställning till denna typ av rörelser. Den tidigare forskningen redogör för att medierna ofta ifrågasätter grupperns legitimitet när de kämpar för något som är utanför normen, och ofta överdriver deras hot mot den

gällande ordningen. Kanske är det därmed lika mycket samhällets nuvarande syn på feminism som påverkat rapporteringen till det bättre.

8.2 Reflektion kring studiens resultat

Det urval av tidningar samt perioder att undersöka som gjorts i undersökningen har gjort det möjligt att analysera stora delar av Metoos utveckling. Vad jag dock reflekterat kring är om mer kritik och andra vinklingar hade gått att hitta ifall andra tidningar hade valts ut. Exempelvis genom att även välja en mindre, lokal tidning eller någon form av alternativmedium. Om detta hade resulterat i en mer kritisk medierapportering eller ej går dock inte att säga utan att en undersökning med dessa medium gjorts. Med detta sagt upplever jag att uppsatsen trots allt fått med en stort och brett urval av rapporteringen om Metoo. Vilket har uppnåtts genom att välja ut perioder i nyhetsrapporteringen som täcker in stora delar av Metoos utveckling och sedan använda ett slumpmässigt urval. På grund av denna bredd anser jag även att uppsatsens resultat är möjliga att generalisera och talar för nyhetsrapporteringen kring Metoo under hela perioden.

Studiens avsikt är att bidra till forskningen kring kvinnorörelser i en svensk, modern, kontext. Vad som är intressant att se är hur både denna studie samt studien från Women's March i Washington båda visar på en mindre negativ och mer korrekt representation i medierna än tidigare rörelser. Detta kan tyda på att en förändring har skett i hur medierna nu rapporterar kring kvinnorörelser. Mer forskning behövs dock innan en större helhet kan ses och några generaliserande slutsatser kan dras kring denna utveckling.

8.3 Vidare forskning

När denna uppsats genomfördes började rapporteringen kring Metoo ebba ut. Det hade varit intressant att återigen titta på hur rapporteringen kring Metoo sett ut när lite längre tid passerat sedan genomslaget. Det är exempelvis först nu några riktiga bakslag kommit för Metoo rörelsen. Exempelvis begick stadsteaterns VD Benny Fredriksson självmord kort tid efter att han fått avgå från sin tjänst till följd av att ha anklagats för en för hård ledarstil under Metoo (Andersson, 2018, 19 mars).

Innan perioderna valdes ut till studien gjordes en kontroll av veckan efter Fredrikssons död för att kontrollera om någon kritik framkommit. Detta gick inte att finna i

nyhetsrapporteringen från de utvalda tidningarna – men det förekom en del kritik till bland annat mediernas rapportering i ledare och debattartiklar. Under genomgången av materialet från mediearkivet konstaterades det att många av de ledare samt debatter som skrivits kommer med andra vinklar, samt är mer kritiska till exempelvis hur medierna valt att skriva ut namn på anklagade.

Till vidare forskning vore det därmed intressant att analysera endast debattartiklar, för att göra en jämförelse mellan dessa och nyhetsrapporteringen kring Metoo möjlig. Men även att undersöka hur medierapporteringen fortgår från våren 2018 och framåt. För att se om medierapporteringen förändras och blir mer kritisk, nu när den största hypen har lagt sig.

Källor

- Altheide. D., & Schneider. C. (2013). *Qualitative Media Analysis*. Los Angeles: SAGE
- Alyssa_Milano. (2017, 15 oktober) If you've been sexually harassed or assaulted write 'metoo' as a reply to this tweet [Twitter post]. Hämtad från https://twitter.com/alyssa_milano/status/919659438700670976
- Andersson. E. (2018, 19 mars). Benny Fredriksson tog sitt liv: "Gränslöst mediedrev". *Svenska Dagbladet*. Hämtad 2018-05-17 från <https://www.svd.se/benny-fredriksson-begick-sjalvmord-granslost-mediedrev>
- Andrews. K. T., & Caren. N. (2010). Making the news: Movement Organisations, Media Attention, and the Public Agenda. *American Sociological Review*, 75(6), 841-866
- Annerstedt. L., & Solevid. M. (2017). *Demokrati och delaktighet*. (SOM-rapport, 2017:14) Göteborg: Göteborgs universitet
- Ahley. L., & Olson. B (1998). Construction reality: Print media's framing of the women's movement, 1966 to 1986. *Journalism and Mass Communication Quarterly*, 75(2), 263-277.
- Bennett & Segerberg (2012). The logic of connective action. *Information, Communication & Society*, 15(5), 739-768. Doi:10.1080/1369118X.2012.670661
- Bouvin. E., Carp. O., Boström. A., & Johansson. H. (2017, 22 oktober). #Metoo-manifestationer i hela landet. *Dagens nyheter*. Hämtad 2018-04-10 från <https://www.dn.se/kultur-noje/metoo-manifestationer-i-hela-landet/>
- Bronstein. C. (2005). Representing the third wave: Mainstream print media framing of a New feminist movement. *J&MC Quarterly*, 82(4), 783-803
- Brown. M., Ray. R., Summes. E., & Fraistat. N (2017). #SayHerName: a case study of intersectional social media activism. *Ethnic and Racial studies*, 40(11), 1831-1846. Doi: 10.1080/01419870.2017.1334934
- Bullock. C. F., & Cubert. J. (2002). Coverage of Domestic Violence Fatalities by Newspapers in Washington State. *Journal of interpersonal violence*, 17(5), 475-499,
- Chong. D., & Druckman. J. (2007). Framing theory. *Annual Review of political Science*, 10(1), 103-126. Doi: 10.1146/annurev.polisci.10.072805.103054
- De Vreese. C. (2005). News framing: Theory and typology. *Information Design Journal + Document Design*, 13(1), 51-62
- Dearing. J. W., & Rogers. E. M. (1996). *Agenda-Setting*. Thousand Oaks: SAGE Publications Inc
- Delling. H. (2017, 28 oktober). "Det största som hänt kvinnors frigörelse sedan 70-talet". *Svenska Dagbladet*. Hämtad 2018-04-10, från <https://www.svd.se/uppropet-ilskan-for-stark--nu-ar-det-slut-pa-tystnad>

- Ekström. M., & Larsson. L (2010). Inledning. Larsson. L (red.), *Metoder i kommunikationsvetenskap* (13-24). Lund: Studentlitteratur
- Entman. R. M. (1993). Framing: Toward clarification of a fractured paradigm. *Journal of communication*, 43(4), 51-58
- Eriksson. A. K., & Martinsson. D. (2017, 12 november). #Metoo: Detta har hänt i Sverige. *Göteborgs posten*. Hämtad 2018-03-19 ,från <http://www.gp.se/nyheter/sverige/metoo-detta-har-h%C3%A4nt-i-sverige-1.4824403>).
- Esaiasson. P., Gilljam. M., Oscarsson. H., & Wängnerud. L. (2012). *Metodpraktikan*. Stockholm: Nordstedts Juridik
- Esaiasson. P., Gilljam. M., Oscarsson. H., & Wängnerud. L. (2015). *Metodpraktikan*. Stockholm: Nordstedts Juridik
- Gamson. W. A. (1989). News as framing. *American behavioral scientist*, 33(2), 157-161
- Gamson. W., & Modigliani. A. (1989). Media Discourse and Public opinion on Nuclear power: A constructionist approach. *American journal of sociology*, 95(1), 1-37
- Ghobadi. S., & Clegg. S (2015). "These days will never be forgotten...": A critical mass approach to online activism. *Information and organisation*, 25(1), 52-71. Doi: <http://dx.doi.org/10.1016/j.infoandorg.2014.12.002>
- Gillespie. L. K., Richards. T. N., Givens. E. M., & Smith M.D (2013). Framing Deadly domestic violence: Why the media's spin matters in newspaper coverage of femicide. *Violence against Women*, 19(2), 222-245. Doi: 10.1177/1077801213476457
- Iyengar. S. (1996). Framing Responsibility for Political Issues. *The Annals of the American Academy of Political and Social Science*, 546. 59-70
- Kaspersen. V., & Joelsson. F. (2018, 6 mars). Regeringen tog emot kravlista från metoo-rörelsen. *Metro*. Hämtad 2017-10-18, från <https://www.metro.se/artikel/regeringen-tar-emot-kravlista-fr%C3%A5n-metoo-r%C3%B6relsen>
- Kim. S (2015). Who Is Responsible for a Social Problem? News Framing and Attribution of Responsibility. *Journalism & Mass Communication Quarterly*, 92(3), 554-558. Doi: <10.1177/1077699015591956>
- Ledin, & Moberg (2010). Textanalytisk metod. Larsson. L (red.), *Metoder i kommunikationsvetenskap* (153-178). Lund: Studentlitteratur
- Mattoni. A., & Treré. E. (2014). Media Practices, Mediation Processes, and Mediatization in the Study of Social Movements. *Communication Theory*, 24(3) 252-271. Doi: 10.1111/comt.12038
- McCombs. M. E., & Shaw. D. L. (1972). The Agenda-Setting Funktion of Mass Media. *The Public Opinion Quarterly*, 36(2), 176-187
- Nationalencyklopedin [NE]. (2018). *Me too-rörelsen*. Tillgänglig: <https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/me-too-r%C3%B6relsen>

Nicolini, K. M., & Hansen, S. S. (2018). Framing the Women's March om Washington: Media coverage and organisational messaging alignment. *Public Relations Review*, 44(1), 1-10. Doi: <https://doi.org/10.1016/j.pubrev.2017.12.005>

Regeringskansliet (2018). *Svensk jämställdhet i topp*. Hämtad 2018-05-07, från <http://www.regeringen.se/artiklar/2017/10/svensk-jamstalldhet-i-topp/>

Respers France, L. (2017, 16 oktober) #Metoo: Social media flooded with personal stories of assault. *CNN entertainment*. Hämtad 2018-04-09, från <https://edition.cnn.com/2017/10/15/entertainment/me-too-twitter-alyssa-milano/index.html>

Santiago, C., & Criss, D. (2017, 12 oktober). An activist, a little girl and the heartbreaking origin of 'Me too'. *CNN*. Hämtad 2018-04-10, från <https://edition.cnn.com/2017/10/17/us/me-too-tarana-burke-origin-trnd/index.html>

Scheufele, D. A. (1999). Framing as Theory of Media Effects. *Journal of communication*, 49(1), 103-122

Schmidt, S. (2017, 16 oktober). #MeToo: Harvey Weinstein case moves thousands to tell their own stories of abuse, break silence. *The Washington Post*. Hämtad 2018-04-09 från https://www.washingtonpost.com/news/morning-mix/wp/2017/10/16/me-too-alyssa-milano-urged-assault-victims-to-tweet-in-solidarity-the-response-was-massive/?utm_term=.d641e9eb1e1b

Scheufele, D. A., & Tewksbury, D. (2007). Framing, agenda setting, and priming: The evolution of three media effects models. *Journal of communication*, 57(1), 9-20. Doi:10.1111/j.1460-2466.2006.00326.x

Snöbohm, J. (2017, 6 december). Här är samtliga #metoo upprop. *Expressen*. Hämtad 2018-04-10, från <https://www.expressen.se/nyheter/har-ar-samtliga-metoo-upprop/>

Strömbäck, J. (2004). *Den medialiserade demokratin. Om journalistikens ideal, verklighet och makt*. SNS förlag: Stockholm

Strömbäck, J. (2015). Journalistikens nyhetsurval och nyhetsvärderingar. I Strömbäck, J., & Karlsson, M (Red), *Handbok i Journalistik forskning*. (s.151-168). Lund: Studentlitteratur

Sundell, J (2018, 22 januari). Ipploppet #tystnadtagning i stor galamanifestation: 50 skådespelerskor intog scenen. *SVT*. Hämtad 2018-04-10, från <https://www.svt.se/kultur/film/guldbaggen-metoo>

Svenskarna och internet (2017). *Allmänt om utvecklingen*. Hämtad 2017-10-18, från <http://www.soi2017.se/allmant-om-utvecklingen/allmant-om-internet-sammanfattning/>

Svärd, C. (2017). Två korta ord: Me too (Kandidatuppsats). Göteborg: Institutionen för Journalistik, Medier och kommunikation.

Solevid, M., & Arkhede, S. (2017). *SOM-undersökningen i Göteborg 2016*. (SOM-rapport, 2017:31)

- Taylor. R. (2009). Slain and Slandered. *Homicide Studies*, 13(1), 21-49. Doi: 10.1177/1088767908326679
- Tenitskaja. A. C. (2017,18 okt) Stefan Löfven: Det är bedrövligt. *Aftonbladet*. Hämtad 2017-10-18, från <https://www.aftonbladet.se/nyheter/a/0ewz0/stefan-lofven-det-ar-bedrovligt>
- TT (2017, 26 december). Så tog #metoo Sverige med storm. *SVT*. Hämtad 2018-04-09, från <https://www.svt.se/nyheter/lokalt/uppsala/sa-tog-metoo-sverige-med-storm>
- Tuchman. G. (1978). The Newspaper as A social Movement's Resource. I Tuchman. G., Daniels. A. K., & Benét. J (Red), *Hearth and Home* (s. 186-213). New York: Oxford University Press
- Van Gorp (2007). The Constructionist Approach to Framing: Bringing Culture Back In. *Journal of Communication*, 57 (1), 60-78. Doi: [10.1111/j.0021-9916.2007.00329.x](https://doi.org/10.1111/j.0021-9916.2007.00329.x)
- Van Zoonen. E. (1992). The women's movement and the media: Constructing a Public identity. *European Journal of Communication*, 7(4), 453-476
- Vasterman. P. L. M. (2005). Media-Hype. *European Journal of Communication*, 20(4), 508-530. Doi: 10.1177/0267323105058254
- Wien. C., & Præstekær. C. E. (2009). An Anatomy of Media Hypes. *European Journal of Communication*, 24(2), 183-201. Doi: 10.1177/0267323108101831
- Vliegthart. R., & van Zoonen (2011). Power of the frame: Bring sociology back to frame analysis. *European Journal of Communication*, 26(2), 101-115. Doi: 10.1177/0267323111404838
- Yang. G. (2016). Narrative Agency in Hashtag Activism: The case of #BlackLivesMatter. *Media and Communication*, 4(4), 13-17. Doi:10.17645/mac.v4i4.692

Bilaga 1: Artiklar

Samtliga artiklar är tagna från mediearkivets databas, Från sökning på frasen "metoo", de perioder som valts ut till undersökningen. Artiklarna sorteras här efter tidning samt datum.

Aftonbladet

Silverberg. J. (2017, 18 okt) Han vägrade lämna mig i fred. *Aftonbladet*

Nordström. I. (2017, 21 okt). Hela världen har berättat. *Aftonbladet*

Meijer. J. (2017, 22 okt). Jag gick för lågt utan att veta det. *Aftonbladet*

Westin. A. (2017, 23 okt) Tusentals sa NEJ. *Aftonbladet*

Micic. M., Tagesson. E., & Trus. H. (2017, 27 okt). Anmäld för ofredande på flygplan. *Aftonbladet*

Elmervik. L. (2017, 29 okt). Det tog lång tid att älska mig själv igen. *Aftonbladet*

Meijer. J. (2017, 13 nov). Visst är den stor, ta i den för helvete. *Aftonbladet*

Åström. L. (2017, 16 nov). Hård kritik till parets sexskämt om Timell. *Aftonbladet*

Silverberg. J., & Emervik. L. (2017, 17 nov). Dramaten ställer in föreställningar. *Aftonbladet*

Pettersson. L. (2017, 19 nov). Lulu Carter pratade om Timell – i timmar. *Aftonbladet*

Johansson. A. (2017 20 nov). "Vi blev tvingade att stå nakna i givakt". *Aftonbladet*

Dahlgren. S., & Pettersson. L. (2017, 21 nov). Bard: Män är värda respekt. *Aftonbladet*

Hägerfeldth. L., Fredriksson. E., & Durefelt. F. (2017, 24 nov). Jag fryser till is, kan inte röra mig. Han våldtar mig. *Aftonbladet*

Jeppsson. J., & Lindström. E. (2017, 24 nov). S-toppen avgår – har anklagats för trakasserier. *Aftonbladet*

Ekroth. B. (2017, 26 nov). Metoo-männen är narcissistiska och antisociala. *Aftonbladet*

Andersson. J. (2018, 8 mars). Inte alla äldre män öppna för Metoo. *Aftonbladet*

Dagens Nyheter

Lindkvist. H., & Letmark. P. (2017, 18 okt). Kvinnor runt hela världen: jag också!. *Dagens Nyheter*

Bouvin. E., Delin. M., & Svensson. A. (2017, 19 okt). Flera kända män anklagas för övergrepp. *Dagens Nyheter*

Delin. M., & Bouvin. E. (2017, 20 okt). SVT utreder också trakasserier. *Dagens Nyheter*

Kasurien. A. (2017, 20 okt). "Att dela på sociala medier ger möjlighet att få stöd". *Dagens Nyheter*

Lindström. A. (2017, 21 okt). Kampanjen tar steget ut på gator och torg. *Dagens Nyheter*

Yttergren. I. (2017, 24 okt). Få pratar med chefen om sexuella trakasserier. *Dagens Nyheter*

Bouvin. E., & Delin. M. (2017, 26 okt). "För mig är det skitsamma vem det är, det får inte förekomma". *Dagens Nyheter*

Lindkvist. H. (2017, 26 okt). TV3-profil utreds för "oacceptabelt beteende". *Dagens Nyheter*

Grimlund. L. (2017, 28 okt). Axén hotade spelare som skickat penisbilder med polisanmälan. *Dagens Nyheter*

Söderberg. N., & Canoilas. V. (2017, 15 nov). Fler sångare ansluter sig till uppropet. *Dagens Nyheter*

Lindkvist. H. (2017, 16 nov). Kulturhuset Stadsteatern avslutar samarbete med stjärna. *Dagens Nyheter*

Upprop (2017, 18 nov). Jag vågade aldrig berätta – då skulle jag inte få sjunga. *Dagens Nyheter*

Bouvin. E. (2017, 20 nov) Tusentals kvinnor i upprop. *Dagens Nyheter*

Holmberg. K. (2017, 22 nov). "Det var på tiden att journalisterna gick ut". *Dagens Nyheter*

Gustavsson. M. (2017, 22 nov). Sara Danius vill kapa band till kulturprofilen. *Dagens Nyheter*

Röstlund. L. (2017, 23 nov). #tystiklassen – upprop mot övergrepp i skolan. *Dagens Nyheter*

Björklund. M. (2017, 24 nov). Kvinnor inom grön sektor: Vi ser att sexism finns. *Dagens Nyheter*

Forsström. A. (2017, 24 nov). Linnéa vann mål om sexuella trakasserier på julfesten. *Dagens Nyheter*

Gripenberg. P., & Röstlund. L. (2017, 24 nov). Frågan om sexuella trakasserier lyfts upp i bolagsledning. *Dagens Nyheter*

Gustavsson. M. (2017, 24 nov). En av kvinnorna har tagit kontakt med advokat. *Dagens Nyheter*

Lindkvist. H., & Svahn. C. (2017, 24 nov). Kulturministern vill ta tillbaka kunglig orden. *Dagens Nyheter*

Ritzén. J., & Säll. A. (2017, 24 nov). "Han har missbrukat sin maktposition för att få kontakt med kvinnor". *Dagens Nyheter*

Ritzén. J. (2017, 25 nov). Maktens korridorer fortsätter att skakas om efter uppropet. *Dagens Nyheter*

Tenitsakaja. C. A., Lindkvist. H., & Flores. J. (2018, 7 mars) Martin Timell åtalas för våldtäkt. *Dagens Nyheter*

Björling. T. S. (2018, 11 mars). "Det är inte juridiken som är krånglig, utan människorna". *Dagens Nyheter*

Expressen

Lindstedt. M. (2017, 17 okt) Stina Wolter: jag blev våldtagen. *Expressen*

Thomsen. D., & Rydberg. N. (2017, 18 okt) Anja Pärson trakasserad "slutade gå ut". *Expressen*

Rydber. N., & Jönsson. E.(2017, 19 okt) Carola berättar om övergreppet som barn. *Expressen*

Andersson. A., Knutson. M., & Rogsten. E. (2017, 20 okt). Maria, 32, kallades flr "hockeyhora" efter våldtäkten. *Expressen*

Svensson. N. (2017, 20 okt) Löfven: "Om det som hänt är brottsligt ska det naturligtvis anmälas". *Expressen*

Nilsson. A., & Oxblod. A. (2017, 21 okt) TV-profilen: Timell visade mig sitt kön. *Expressen*

Lapidus. A. (2017, 22 okt). Ledningen skyddade stjärnan. Timellfälldes av kvinnornas sexlarm. *Expressen*

Malmgren. K., & Yoldas. Atila. (2017, 22 okt) SVT kans toppa Kronér efter anmälningen. *Expressen*

Thomsen. D., & Andersson. L. H. (2017, 24 okt) 4 river Timells kontrakt. *Expressen*

(2017, 25 okt) Virtanen anklagas för sexövergrepp. *Expressen*

Lindström. L. (2017, 26 okt). "EU-parlamentets MeToo-kampanj är skrattretande". *Expressen*

Lindström. L. (2017, 27 okt). Sexism på gymnasieskola slätades över. *Expressen*

Nilsson. N., Kristoffersson. D., & Landén. P. (2017, 27 okt). Ex-landslagsstjärnan skickade penisbilder till Axén. *Expressen*

Thomsen. D., Andersson. L. H., & Stjernberg. S. M. (2017, 27 okt) 4-cheferna anmäls till DO efter Martin Timell-härvan. *Expressen*

Bachner. N., & Kristoffersson. D. (2017, 28 okt). Flera tv-sportsprofiler berättar om förföljelse och påhopp. *Expressen*

Lapidus. A. (2017, 28 okt). Kritik: Sexism på Expressen under tidiga 2000-talet. *Expressen*

Lindstedt. M. (2017, 29 okt). Strömstedts hårda kritik Mot sonca chefer på 4. *Expressen*

Omerspahic. M., Knutson. M., Andersson. A., & Häggström. A. (2017, 29 okt). 25 Kvinnor om övergreppen. *Expressen*

Nilsson. A., & Thomsen. D. (2017, 13 nov). Larmade för sju år sedan – nu hyllar hon teateruppropet. *Expressen*

Malmgren. K. (2017, 16 nov). Komikern utreds för ofredande – Massi Fritzhävdar våldtäkt. *Expressen*

Abrahamsson. K. (2017, 17 nov). Jenny Hammar: Han stoppade ner handen i mina trosor. *Expressen*

Heimersson. A., Samuelson. F., & Skoglund. K. (2017, 18 nov). Riksdagsmannen höll kniven mot halsen – hotade att döda henne. *Expressen*

Heimersson. A., & Hellberg. M. (2017, 19 nov). "Klappar mig på rumpan och säger duktig flicka". *Expressen*

Asplind. Å. (2017, 20 nov). Jessica: M-toppen sände nakenbilder på sig själv till mig. *Expressen*

Rydhagen. M. (2017, 21 nov). Guillou vågar inte krama kvinnliga vänner. *Expressen*

Bråstedt. M. (2017, 25 nov). SR-uppropet som slutade med Lotta Bromés avsked. *Expressen*

Hellberg. M. (2017, 25 nov). Svenska kyrkans upprop. *Expressen*

Julin. A., & Nilsson. M. (2017, 25 nov). V portar Ohly efter anmälan om sexuella trakasserier. *Expressen*

Mattsson. S. (2017, 25 nov). "Det tog mig en halvtimme att ta reda på vem det var". *Expressen*

Hellberg. M., & Svanberg. N. (2017, 26 nov). Chefer skyldiga till 25 procent av övergreppen. *Expressen*

Knutson. M. (2017, 26 nov). Interna bråk på Sveriges radio om Lotta Bromé. *Expressen*

Holm. G., & Jakobson. H. (2018, 6 mars). Alice Bah Kuhnke: Medierna måste själva stoppa mansdominansen. *Expressen*

Sunnervik. L. (2018, 12 mars). Ingen polisutredning i Hjelmers våldtäktsfall. *Expressen*

Axelsson. J. (2018, 15 mars). Därför berättar Linn, 37, om våldtäkten. *Expressen*

Bilaga 2: Statistik

Totalt finns 75 artiklar i analysen. Nedan presenteras hur många artiklar som återfinns inom varje kategori, samt hur många procent dessa utgör av totalen.

Rörelsen Metoo

	Antal artiklar	Procent artiklar	Procent av övergripande kategori
<i>Illegitimitet</i>			
Obefogat beteende	3	4	
Förlöjligande	0	0	
Ifrågasättande av Metoo:s förmåga att påverka	0	0	
<i>Legitimitet</i>			
Personliga berättelser	38	51	
Problemet omfattning	24	32	
Metoo:s syfte	7	9	

Problem och Ansvar

	Antal artiklar	Procent artiklar	Procent av övergripande kategori
<i>Problembeskrivning</i>			
Tystnadskultur	21	28	
Manlighet och Mäns agerande	15	20	
Problematisk manlighet i samhället	8	11	53 (*)
Individuella mäns agerande	7	9	47 (*)
Bristande stöd och engagemang från arbetsgivare	20	27	
Problematiska strukturer och kulturer	23	31	
Enskild förövare	19	25	
Utbrett problem	25	33	
Det individuella skuldbeteendet	6	8	

(*) Utav artiklarna om Manlighet och mäns agerande.

Lösningar och ansvar

Anmäl	8	11	
Män skall ta ansvar	7	9	
Män som grupp	4	5	57 (**)
Män som utsatt kvinnor	3	4	43 (**)
Prata om det	9	12	
Prata om det i samhället	3	4	33 (***)
Säg ifrån	3	4	33 (***)
Anmäl eller berätta	4	5	44 (***)

(**) Utav artiklarna män skall ta ansvar.

(***) Utav artiklarna prata om det.

På arbetsplatsen

Externa utredningar	9	12
Interna utredningar	6	8
Avslutat samarbete	5	7

Utsatta och Anklagade

	Antal	Procent	Procent av
	artiklar	artiklar	övergripande
			kategori
Anklagade	6	8	
Utsatta	39	52	
Upprop	5		13 (*)
Skandaler och avslöjanden	18		46 (*)
Utsattas berättelser	16		41 (*)

() Utav artiklarna om utsatta.*